

6864 ✓

pt. lev

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETAȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

- Studii-referate:* Contribuțiuni la cunoașterea
biologiei și a răspândirii câtorva Ipidae în
România. . . . . Dr. O. Marcu
- Probleme administrative:* Amenajări co-
lective . . . . . G. Agapie
- Documentări-Comentarii:* Combaterea lă-
custei Isophya în păduri . . . . . Dr. C. C. Georgescu
- Condițiunile de producție forestieră în
Rusia sovietică . . . . . Gh. I. Ionescu
- Serbarea sădirii arborelui. . . . . M. Rădulescu
- Cronica:* Cronica internațională a lemnului. Gh. I. Ionescu
- Conferințe . . . . . { V. Lazăr
Fr.
- Recenzii.* — *Revista revistelor.* — *Informațiuni.*
- Pagini mercuriale:* Comerțul de lemne și produse lemnoase
în luna Februarie 1931.
- Publicațiuni.* Deciziuni ministeriale.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

SOMMAIRE:

Études-Comptes-rendus:
Sur la biologie et la distribution de quelques Ipidae en Roumanie . . . . . *Dr. O. Marcu*

Problèmes administratifs:
«Aménagements collectifs» *G. Agapie*

Faits et commentaires:
Le combat de la saute-relle *Isophya* dans les forêts. . . . . *Dr. C. C. Georgescu*
Les conditions de la production forestière dans U. S. S. R. . . . . *Gh. I. Ionescu*
La fête de l'arbre . . . . . *M. Rădulescu*

Chronique: La chronique internationale du bois . . . . . *Gh. I. Ionescu*

Conférences . . . . . $\left. \begin{array}{l} V. Lazăr \\ Fr. \end{array} \right\}$

Récensions. Revue des revues. Informations.

Pages mercuriales.

Publications. Décisions ministérielles

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. I. C. BRATIANO No. 67
BUCAREST

REVISTA PĂDURILOR

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

INHALT:

Abhandlungen: Ueber die Biologie und die Verbreitung einiger Ipidae in Rumänien . . . . . *Dr. O. Marcu*

Verwaltungsfragen: «Gemeinschaftliche Forststeinrichtungen» . . . . . *G. Agapie*

Mitteilungen: Das Bekämpfen der Heuschrecke *Isophya* in den Wäldern . . . . . *Dr. C. C. Georgescu*
Die Forstwirtschaftsbedingungen in Sowietrusland. *Gh. I. Ionescu*
Das Baumpflanzenfest. . . . . *M. Rădulescu*

Chronik: Internationale Holzchronik . . . . . *Gh. I. Ionescu*
Vorträge . . . . . $\left. \begin{array}{l} V. Lazăr \\ Fr. \end{array} \right\}$

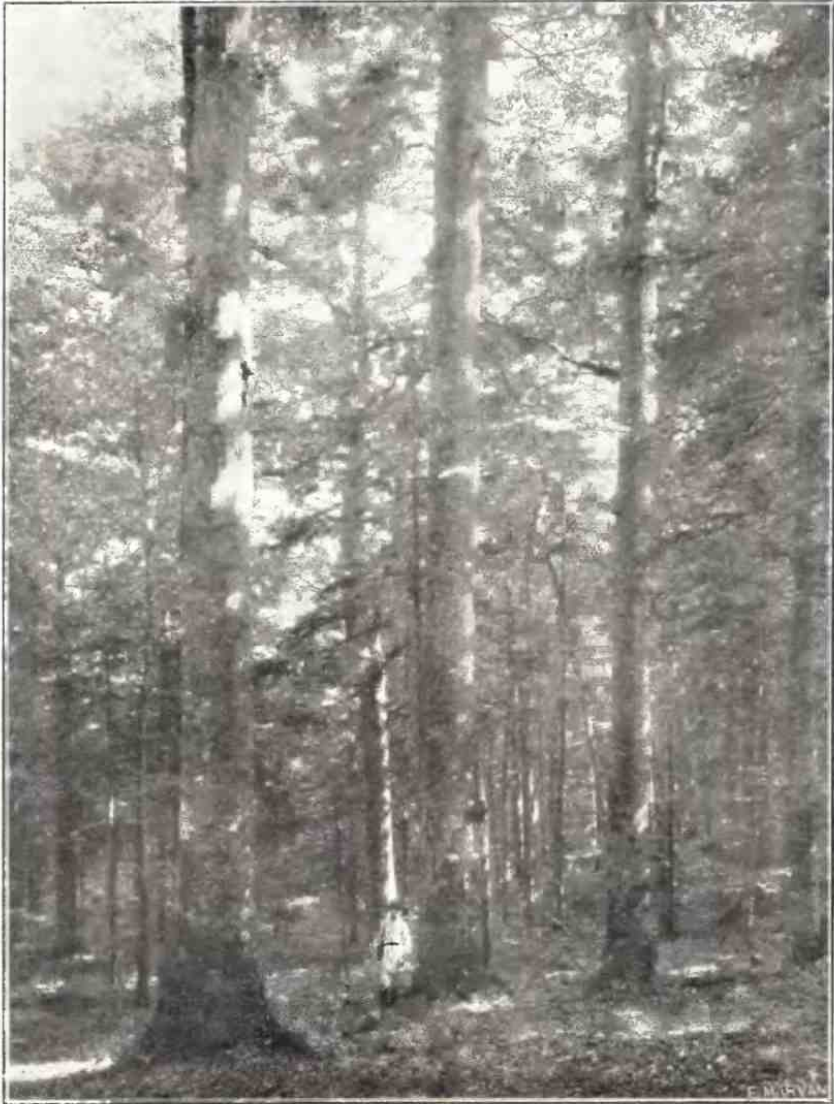
Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten.

Holzmarkt.

Amliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL I. C. BRATIANU Nr. 67
BUCAREST

6904

*Arboret de fag in Carpați.
Peuplement de hêtre dans les monts de Carpathes (Roumanie).
Buchenbestand in den rumänischen Karpathen.*

BI
Institutul

*Pădure seculară în Carpați.
Forêt séculaire dans les monts de Carpathes (Roumanie).
Urwald in den rumänischen Karpathen.*

STUDII-REFERATE

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA BIOLOGIEI ȘI A RĂSPÂNDIRII CĂTORVA IPIDAE IN ROMÂNIA

de Dr. O. MARCU

Dintre Iptidele mai puțin cunoscute în România, atât din punct de vedere biologic, cât și al repartiției geografice, sunt speciile: *Dendroctonus micans* Kug. și *Pityogenes bistridentatus* Eichh.

Dendroctonus micans Kug. este cea mai mare dintre Iptidele din Europa. Este cunoscută până în prezent în România, de pe Piatra Craiului¹⁾ și Șerbota²⁾. Am aflat-o pe Cocora în munții Bucegi cât și în munți Călimani. Este, după cât se poate vedea din localitățile amintite, răspândită în arcul central al Carpaților românești.

Galeriile au forma cunoscută și descrisă de Pauly³⁾ (1892). La ele se pot deosebi următoarele părți: 1. O galerie lipsită de rumeguș, în care petrece insecta mamă și care poate fi socotită

1) Holdhaus K. und Deubel Fr. Untersuchungen über die Zoogeographie der Karpathen, 1910.

2) Petrik. Siebenbürgens Käferfauna auf Grund ihrer Erforschung bis zum Jahre 1911.

3) Pauly, Aug. Borkenkäferstudien. Über die Brutpflege und jährliche Geschlechterzahl des Riesenbostkäfers. *Hylesinus micans* Rtzbg. F. N. Z. 1. 1892

drept galerie maternă s. str. 2. o galerie de formă neregulată, alăturată acesteia și plină de rumeguș, în care sunt depuse ouăle în grămezi. Această parte poate fi considerată drept clocitoare și 3. galeria familiară larvară, o continuare a clocitoareii, cu baza îngustă și capătul opus lărgit. Lărgirea galeriei dela bază către capăt merge mână în mână cu creșterea continuă a larvelor.

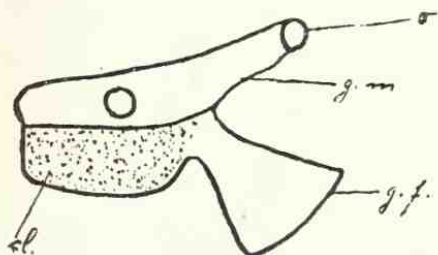

Fig. 1.

Galeriile dela *Dendroctonus micans*. O = orificiul de intrare g. m. = galeria maternă s. str. fără rumeguș cl = clocitoarea cu rumeguș și grămezi de ouă g. f. = galeria familiară larvală.

La un capăt al galeriei materne se află orificiul și canalul de intrare. Galeria maternă s. str. este de aproximativ 4 cm lungă și 4 1/2 mm lată. Ea poartă și 1-2 orificii, de aceeași mărime ca și orificiul de intrare.

Aceste orificii par a juca un rol însemnat la împerechere. Faptul că femeiușă nu depune ouăle deodată, ci mai multe grămezi în intervale de timp relativ mari, arată oarecum și rolul acestor

orificii. Desigur, chestiunea trebuie studiată amănunțit, căci după unii autori împerecherea se face în locul de dezvoltare, în galeria familiară. Generația este la noi simplă. În decursul lunilor Iulie și August am aflat insecta numai în stare de larvă înaintată, numai foarte puține în stare de chrysalidă. Insectele sunt abia prin Septembrie dezvoltate. Insectele tinere nu pot depune ouă în decursul aceluiaș an, temperatura fiind cu mult prea scăzută.

Din punct de vedere silvic, este considerată ca una dintre cele mai periculoase insecte. Atacul ei este primar. Deaceia, combaterea nu poate fi făcută cu arbori cursă. Cel mai bun mijloc este coșirea copacilor atacați și arderea imediată a scoarței.

Pityogenes bistridentatus Eichh. este înrudită cu *P. bidentatus*, cât și cu *P. quadridens*. Se deosebește de ele, prin aceea că pe marginea depresiunii elytrilor se găsesc câte 3 dinți, dintre care cel mai mare și încârligat este situat între cei doi de formă conică.

Pe lângă forma tipică, se găsește și variațiunea *conjunctus* Reitt., necunoscută până acum în România. Aceasta se

deosebește de forma tipică, prin aceea că între dintele mare și încârligat și dintele conic de jos se află o ridicătură mică în forma unei creste, purtând un păr lung.

Forma tipică este cunoscută până în prezent numai din munții Hațegului ¹⁾ și de pe Retezat ²⁾. Ea este însă cu mult mai răspândită pe teritoriul României. Am aflat-o pe Giurnalău (Bucovina), Călimani și Inău (Transilvania) și pe întregul masiv al Bucegilor, unde se găsește sub scoarța de *Pinus pumilio*.

În masivul Bucegi am aflat-o pe V. Doamnele, Babele, Obârșie, Omul, Strunga, Horoaba și Casa Schief. Nu greșesc dacă afirm, că este răspândită în toți munții unde se găsește și *Pinus pumilio*. Trăiește sub scoarța Jepilor sau singură sau în asociație cu *Ips amitinus*. Și aici se poate observa o asociație biologică, ca și la toate celelalte *Ipidae*, care trăiesc pe molift, brad și pin ³⁾. Instalarea lui *P. bistridentatus* în părțile superioare ale copacilor stânjeneste circulația sevei în acele părți și ca urmare scade vitalitatea arborelui întreg. Astfel, *Ips amitinus* găsește condițiuni prielnice pentru instalarea și depunerea de ouă la partea basală a tulpinilor, în urma atacului de *P. bistridentatus* și invers, în urma atacului lui *I. amitinus*, găsește *P. b.* condițiuni favorabile pentru dezvoltare în părțile superioare ale tulpinei și în ramurile arborilor. Coabitarea ambelor specii este datorită slăbirii crescânde a vitalității arborilor.

Cu cât adică va slăbi arborele mai mult, cu atâta și *bistridentatus* se va scobori mai jos pe tulpină.

Cazurile când *P. bistridentatus* atacă singur și în întregime arborii, tulpină și coroană, se observă numai la arborii tăiați sau ruși.

Galeriile insectei sunt pe tulpini tipic stelare. Pe ramuri se pierde această formă, mai ales dacă acestea sunt subțiri. Numărul galeriilor materne variază între 3 și 6. Galeria larvare stău aproape perpendicular pe cele materne. Atât galeriile materne

1) Petrik, op. cit.

2) Holdhaus, Deubel, op. cit.

3) Marcu O. Contribuțiuni la oecologia unor distrugători ai pădurilor Bucovinei. Com. Congres. naturaliștilor din Rom., Cluj 1928.

cât și cele larvare sunt adânc săpate în lemn. Adâncimea la săparea în lemn variază foarte mult.

Dacă tulpina este groasă, deci și scoarța, galeriile sunt mai puțin adânc săpate în lemn. Cu cât este lemnul mai subțire, cu atât mai adânc sunt săpate galeriile în el. Aceasta poate merge chiar atât de departe, încât leagănele chrysalidelor să fie cu totul ascunse în lemn, putându-se vedea la desfacerea scoarței de tulpină numai orificiile de formă ovală ale acestora.

Afară de roaderea pentru depunerea ouălor, se poate observa pe ici colo și o roadere de regenerare a insectelor bătrâne, cât și o roadere pentru ajungerea maturității, a insectelor tinere. Roaderea de regenerare se observă de regulă în continuarea galeriei materne, cele pentru ajungerea maturității în continuarea galeriilor larvare. Și atunci, când din cauza timpului nefavorabil trebuie să petreacă în locul de dezvoltare — chiar dacă și-au ajuns maturitatea — rod în jurul galeriilor lor. Această roadere poate fi socotită ca rod de nutriție a insectelor dezvoltate. Formele galeriilor la roaderea de nutriție sunt foarte neregulate și nu sunt în continuarea galeriilor larvare, ci de regulă pe ambele părți.

Generația acestei insecte este, după cele constatate în diferite locuri (Giuralău, Călimani, Bucegi), simplă.

De regulă, am aflat prin luna Iulie și August, atât larve cât și chrysalide. Cele din urmă, numai în număr foarte restrâns. În laborator, la temperatură și umiditate constantă, s'au dezvoltat insectele, din stadiul în care le aflasem în diferite locuri, abia pe la mijlocul și spre finea lunii Septembrie. Liber, dezvoltarea întârzie cu cel puțin 20–25 de zile. (Giuralău). Temperatura scăzută, prin luna Octombrie, nu mai permite sborul și depunerea de ouă pentru a doua generație. Ele, de cele mai multe ori, ierneză în locurile unde se dezvoltă. Nu le părăsesc. De aci și galeriile neregulate din apropierea galeriilor larvare, galerii datorite roaderii pentru nutriție.

Sborul insectei trebuie să fie prin luna Mai și începutul lunii Iunie.

Din punct de vedere silvic, se comportă ca și celelalte specii cunoscute la noi. Este periculoasă pentru *Pinus pumilio*.

Sur la biologie et la distribution de quelques Ipidae en Roumanie

Une contribution à la connaissance de la biologie et de la distribution de *Dendroctonus micans* Kug. et de *Pityogenes bistridentatus* Eichh. dans notre pays.

**Über die Biologie und die Verbreitung einiger Ipidae
in Rumänien**

Ein Beitrag zur Kenntnis der Biologie und der Verbreitung von *Dendroctonus micans* Kug. und von *Pityogenes bistridentatus* Eichh. in unserem Lande.

PROBLEME ADMINISTRATIVE MONOGRAFII

AMENAJĂRI COLECTIVE

de G. AGAPIE

Scopul principal al amenajamentului este stabilirea unei producțiuni forestiere constante, reclamată de anumite postulate economice.

Dacă se urmărește acest scop la fiecare pădure, avem a face cu amenajamentul în vigoare, dacă se urmărește realizarea constantei pe mai multe păduri, considerate ca una singură, avem a face cu ceea ce se poate numi amenajament colectiv.

Diferența între ele este, că primul nu-și poate atinge ținta la pădurile mici, ori la cele situate în poziții greu accesibile, decât prin restrângere, după cazuri, până la complectă anihilare și dincolo de această limită chiar, a rentabilității, iar cel de al doilea atinge ținta fără a știrbi ceva din rentabilitatea exploatărilor.

Dacă ultimul concept nu este în dezacord cu anumite postulate ale tehnicii silvice, aplicarea lui este menită, deci, să înlătore piedicele care până azi n'au putut fi înlăturate din calea realizării unei constante în producțiunea forestieră.

În scopul examinării chestiunii sub raportul erorilor posibile, pe deoparte, iar pe de alta, pentru a defini ideea amenajărilor colective, voi întreprinde studiul ce urmează.

Presupun că ideea amenajărilor în vederea scopului de mai sus, care dealtfel nu este unicul, abia acum se pune și ca atare

caut să văd, ce anume necesități imperioase reclamă stabilirea unei constante în producțiunea forestieră.

Sunt lucruri cunoscute. Importă nu cunoașterea lor, ci consecințele în legătură cu subiectul de care ne ocupăm.

Firește, ca puncte de plecare trebuie să considerăm caracterele specifice ale producțiunii forestiere și aceasta întrucât ideea constanței în producțiune derivă din ele ca un corolar dintr'o teoremă.

Rânduesc aceste caractere în trei formule, pe cari le însoțesc de comentariile strict necesare în legătură cu titlul articolului nostru.

1. Producțiunea forestieră, în înțelesul creșterilor lemnoase, se deosebește de nu importă orice altă producțiune, prin aceea că nu poate fi sporită prin niciunul din mijloacele de acțiune ale omului, decât într' o măsură atât de restrânsă, încât, practic vorbind, puterea creatoare a omului aproape nu contează.

Este vorba, după cum se știe, numai de pădurile în stare de masiv, nu și de cele degenerate.

2. Fluctuațiunile în producțiunea lemnoasă pe piață sunt stări incompatibile cu mersul către progres.

Comentarii. Dacă o pădure nu are arborete exploatabile, se găsește în perioada de așteptare; dacă are arborete exploatabile cu un volum egal cu creșterile anuale ale pădurei, iar restul arboretelor se succed în suprafețe egale și pe vârste dela 0 la $n-1$ ani, n fiind revoluția normală, pădurea este normal constituită, în fine, dacă arboretele exploatabile au un volum mai mare decât creșterile anuale, pădurea este anormal constituită, iar prin exploatare se realizează volume mai mari decât creșterile anuale ale ei.

În primul caz avem de înregistrat un gol în producțiune; în al doilea producțiunea este constantă și continuă, iar în al treilea avem a face cu un surplus în producțiune, față de normal.

Prin exploatare lacome se dă naștere la goluri mari în producțiune. Efectul lipsei se repercutează asupra tuturor ramurilor de activitate ale economiei naționale, date fiind vastele întrebunțări ale lemnului în cea mai mare parte dintre ele.

3. Exploatările pădurilor trebuie să ordonate

pe principiul ca ele să realizeze pentru proprietar rentabilitatea optimă.

Principiul acesta este azi sistematic sacrificat. Nu s'ar putea oare să fie realizat? Aceasta este o chestiune mare și trebuie discutată cu toată atențiunea.

Va să zică, avem a face cu o producțiune, care pe deoparte se pretează prea puțin sporirii sub influența efortului omenesc și crește constant sub influența numai a factorilor naturali, iar pe de alta și tocmai din acea primă cauză, realizările anticipate nu pot fi implinite de cât prin opera timpului, respectiv prin abțineri din partea omului, deci prin lipsă.

Mai urmează de aci, că pentru a asigura o stare de prosperitate, trebuiesc aranjate exploatările așa fel ca să se tindă și să se realizeze perpetuarea lor, adică constanța în producțiune.

Obiectul principal al amenajamentului este realizarea constanței în producțiune.

Intrebarea este, care amenajament urmărește acest scop: cel actual sau cel colectiv?

Evident, orice amenajament trebuie să tindă aci.

În special amenajamentul actual merge atât de departe în această privință, încât ține cu orice preț să realizeze constanța chiar pe fiecare pădure în parte.

Se înțelege, această pretențiune nu se împacă cu considerentul 3, când e vorba de păduri de mică întindere.

Nu este posibil să se ordone exploatările așa fel ca cea mai mare parte sau tot venitul suprafeței exploatate să fie absorbit, din cauza micimei ei, de lucrările cerute de exploatare, ca drumuri, poduri, zeonifere, etc.

Este simplu și firesc.

Și totuși, amenajamentul actual pe care să-l numesc amenajament unitar, îl deconsideră și vrea prin bravarea lui să realizeze constanța în producțiune pe fiecare pădure în parte.

Nu se afirmă limpede acest scop, absurd ca realizare, dar concepția amenajamentului actual îl descoperă neîndoios.

În adevăr, obiectul amenajamentului este pădurea, indiferent de întinderea ei. Cu prilejul examinării amenajamentului, se dă toată atențiunea faptului, dacă amenajistul și-a dat sau nu toată silința de a propune o revoluție tranzitorie cât mai apropiată de cea normală.

În practică se produce totdeauna un fel de pertractare între amenajist și proprietar, ultimul căutând să obțină un termen scurt de exploatare, fără de care afacerea pierde rentabilitatea ei legitimă, iar amenajistul să fixeze un termen cât mai lung, de teamă a nu fi rău apreciat, iar aprobarea studiului său să nu întâmpine rezistențe mari.

Oricât de tare s'ar ține amenajistul, el nu poate să lungească anii de exploatare dincolo de limitele rentabilității, încât cu timpul se poate stabili o revoluție tranzitorie așa zicând definitivă, cu atât mai mare, cu cât pădurea este mai mare și cu cât rentabilitatea exploatării poate să suporte micșorarea, spre a satisface idealismul amenajistului sau interesul societății.

Realizarea stării normale rămâne, în asemenea cazuri, un deziderat pe seama viitorului.

Să mai notăm încă faptul că mijlocul în vigoare de a urmări realizarea stării normale a fiecărei păduri pune în antiteză interesul particular cu cel al colectivității și că oprimă activitatea, în loc s'o emuleze.

Un mijloc care nu poate duce la scop și stânjenește în acelaș timp activitatea individuală este condamnat la decădere sigură și necesară.

Pentru găsirea unui mijloc bun trebuie să se aibă în vedere, că o problemă economică și socială nu se poate considera fericit rezolvată decât când soluțiunile ei sunt compatibile cu armonia desăvârșită între interesele individuale și cele colective.

În speță, noul mijloc trebuie să renunțe de a tinde la o producțiune lemnoasă constantă prin normalizarea fiecărei păduri, indiferent de întindere, căci, în cazul foarte frequent al pădurilor de mică întindere, situate în poziții greu accesibile, el impune proprietarului sacrificii de rentabilitate adesea absolut insuportabile.

Dacă însă se urmărește stabilirea continuității exploatărilor peste mai multe păduri, considerate ca una singură, dispăre în totul necesitatea comprimării rentabilității, fără ca prin aceasta să se prejudicieze în vre-un fel oarecare idealul realizării unei producțiuni constante în economia națională.

Avantajele noului sistem sunt prea evidente pentru a mai fi necesar să se accentueze asupra lor.

Ca să fie bine studiat, înainte de a fi adoptat, noul mijloc al amenajerilor colective trebuie să fie examinat cu toată atenție

nea sub raportul dificultăților posibile în aplicarea lui și preconizate și mijloacele de înlăturarea lor.

O dificultate există în găsirea mijloacelor necesare întocmirii unui amenajament colectiv; apoi, rămân de discutat unele chestiuni din punct de vedere juridic.

Azi se întocmește amenajamentul de cel interesat. Interesat este acela, care are pădure exploatabilă, iar cel care are pădure tânără găsește că e prematur să investească o cheltuială pentru o necesitate prea întârziată pentru el.

Apoi un amenajament nu este un studiu asupra căruia nu se mai revine niciodată.

De regulă aplicarea lui se face în etape sau perioade. La finele ei se examinează rezultatele obținute și se introduc modificări de detalii. Deci alte cheltuieli, al căror rost imediat nu este văzut de proprietar și ca urmare, de bună voie el nu se decide să le facă.

Acestea sunt dificultăți de luat în seamă.

Ca să găsim o soluțiune trebuie să privim chestiunea și din alt punct de vedere.

Anume, nu este în joc numai interesul proprietarului pădurii, ci și interesul societății, care urmărește stabilizarea și perpetuarea unei producțiuni lemnoase constante. Urmează că și societatea trebuie să fie obligată a contribui la întocmirea angajamentului.

Examinând partea juridică a chestiunii, îmi pare că ar trebui să vedem dacă o asemenea întocmire nu împieteează asupra atributelor proprietății și dacă, în caz negativ, legiuirile în vigoare sunt suficiente pentru a asigura aplicarea sistemului amenajărilor colective.

Că amenajările colective nu cer o nouă restricție a dreptului de proprietate este prea evident, ca să se mai recurgă la demonstrațiuni.

Este de ajuns să se observe că amenajamentul preconizat prevede, ca restricție, obligația proprietarului de a regula folosința pădurii așa ca să se realizeze o constanță în producțiunea lemnului și că sistemul în vigoare cere în fond același lucru.

Dacă nu se vede o restricție nouă, în schimb se vede clar că restricția cerută de amenajamentul actual este mult mai mare, de oarece pretinde ca să se stabilească constanța în producțiune nu pe regiuni sau pe complexul economiei naționale, ci la fiecare pă-

dure în parte, aducând cu aceasta vexațiuni profunde regimului proprietății, în cazul proprietăților mai mici.

Poate că și această silă explică caducitatea amenajamentelor actuale.

În adevăr, odată terminată exploatarea pădurii, amenajamentul ei cade în desuetudine. Când devine exploatabilă, de obicei se întocmește alt amenajament.

În cazul amenajamentelor colective nu se mai poate vorbi de posibilitatea caducității.

E vorba, bineînțeles, de continuitatea aplicării lui, nu de continuitate în exploatare.

Haosul de azi, rezultat al soluționărilor variate dela pădure la pădure, este atât de mare, că nu poate fi vorba de stabilirea unei continuități imediate a exploatărilor.

Totuși este lesne de văzut, că perioadele de așteptare vor fi suficient de reduse, pentru ca amenajamentul să nu decadă în timpul lor.

A doua chestiune juridică este privitoare la faptul, dacă legiuirile silvice în vigoare pot asigura aplicarea sistemului amenajărilor colective.

În această privință este de observat, că amenajamentul colectiv nu se poate aplica fără consensul proprietarilor, cărora le crează obligații.

Facultativ nu se produce consensul niciodată, oricâtă necesitate ar avea pentru proprietari alcătuirea amenajamentului colectiv.

Trebue deci să se legifereze acest fel de amenajament, sub sancțiunea ca cei ce se vor sustrage să fie considerați că acceptă amenajamentul unitar pe principiul continuității exploatărilor.

În asemenea condițiuni proprietarii vor fi nevoiți să conlucreze. Totuși reușita încă nu poate fi privită ca sigură, deoarece, e ușor de închipuit, proprietarii nu se vor înțelege între ei nici asupra cotei de cheltueli ce ar reveni fiecăruia și nici asupra momentului de facerea amenajamentului.

Acest inconvenient poate fi înlăturat fără greutate, prin intervenția, prevăzută anume în lege, a Statului, care printr'un tarif va avea să fixeze atât costul lucrării cât și modalitatea de participare.

În principiu însuși Statul trebue să participe la cheltuelile

cerute de amenajarea pădurilor, deoarece este interesat la rezultatele lor.

Prin înființarea unui serviciu al controlului amenajărilor și prin suportarea unui procent cât mai mare din cheltuelile de funcționarea lui, s'ar putea considera participarea Statului ca îndeajuns de efectivă.

Presupun așadar, că sub regimul amenajamentului colectiv, ca și sub al celui actual, amenajamentele pădurilor aparținând altor proprietari de cât Statul sunt întocmite de specialiști autorizați și pe contul proprietarilor respectivi.

În această privință s'ar putea merge și mai departe, preconizându-se amenajarea chiar și a pădurilor Statului tot prin specialiști participari autorizați, funcționând sub controlul serviciului de amenajări al Statului, de oarece lucrarea merge astfel mult mai repede și e mai puțin costisitoare.

Este necesar să facem acum o serie de precizări asupra obiectului amenajărilor colective.

Amenajamentul pune la contribuție toate disciplinele, al căror ansamblu constituie știința complexă a silviculturii. Bazele lui sunt deduse din studii prealabile întinse asupra arboretelor și asupra solului și climatului pădurii.

Elementele esențiale ale amenajamentului, deduse din menționatele studii prealabile, sunt regimul, revoluția și posibilitatea.

Amenajamentul astfel întocmit este un elaborat academic, savant, care adeseori cade în repetiri plictisitoare, dacă nu în pedantism.

În adevăr, condițiunile climatice locale nu sunt atât de variate în cât să impună fiecărei păduri o specială sau mai bine unică bază de dezvoltare, deci o unică orientare.

Condițiunile de stațiune sunt identice pe regiuni întinse sau variază imperceptibil.

Astfel, pădurile din regiunea dealurilor pot fi tratate deopotrivă în codru, ca și în crâng.

În această regiune regimul nu este numai decât un lucru care se impune ca un imperativ cultural, cât mai ales o stare la care se poate tinde.

Sunt motive de ordin economic și social care trec înaintea celor de ordin cultural spre a indica regimul.

Așa, din puncte de vedere al economiei naționale se impune

regimul codru, din punct de vedere social, al naturii proprietarului, se impune regimul crâng.

Amenajamentul, în cazul citat, devine un mijloc bun pentru a realiza fie o stare, fie pe cealaltă.

Nu tehnicianul are cuvântul hotărîtor în alegerea regimului, când e alternativă între două regimuri, ci economistul.

Se poate legifera, de pildă, că regimul pădurilor aparținând persoanelor de mână moartă să fie codru, iar al celor aparținând persoanelor fizice să fie facultativ : codru sau crâng.

Cred că rezultă de aci că nu este nevoie de o comisiune de tehnicieni, cari să delibereze pentru un regim sau altul, căci problema aceasta poate fi dinainte rezolvată.

Apoi într'un anumit regim, revoluția normală poate fi determinată în limite certe.

Iarăș nu se vede necesitatea unei comisii care să delibereze asupra unei soluțiuni dinainte cunoscută.

Revoluția tranzitorie este de resortul unui studiu special dela caz la caz, ea derivând dintr'o anumită stare de lucruri. Elementele necesare pentru determinarea ei pot fi culese însă de un singur tehnician. Soluțiunile propuse de el trebuiesc supuse unei cercetări deliberative.

Privită prin prisma armonizării interesului individual cu cel colectiv, posibilitatea nu mai este un simplu concept teoretic, reprezentând creșterile anuale ale pădurii realizate de pe o anumită întindere, ci este mai ales și un concept comercial, caracterizat prin aceea că trebuie să aibă și o mărime compatibilă cu o rentabilitate acceptabilă.

Pentru determinarea acestei posibilități considerațiunile de ordin cultural trec cu totul pe planul al doilea și se iau în seamă numai greutatea de punere în valoare a pădurii.

Elementele necesare din care să rezulte întinderea posibilității comerciale pot fi culese de un singur tehnician cu colaborarea celor interesați.

Pentru determinarea ei, concepția grupării mai multor păduri în aceeași serie creiază o largă bază de înțelegere.

Este de observat, că pentru întocmirea amenajamentului colectiv, în condițiunile expuse, nu mai este necesar un studiu amănunțit al stărilor culturale ale pădurilor, cum este cazul amenajamentelor obișnuite.

Este adevărat, că regimul este funcție de specia arborilor, în felul că regimul codrul nu poate fi adoptat pentru un masiv de cer de exemplu, după cum regimul crâng nu poate fi adoptat la pădurile de reșinoase, dar prea puține sunt condițiile culturale esențiale, care să determine regimul, în schimb, la îndemâna silvicultorului stau multe mijloace de a conduce arboretele așa fel, ca să se realizeze regimul adoptat în amenajament.

Țin să accentuez că partea de muncă științifică, investită în studiul condițiilor de dezvoltare a arborilor este materialul din care se deduc bazele amenajamentului unitar de azi, iar în cazul amenajamentului colectiv, acest studiu este mijlocul de a se înfăptui starea preconizată în acest fel de amenajament.

În primul caz, studiul cultural al arboretelor premerge întocmirea amenajamentului, iar în al 2-lea urmează după.

E vorba, bineînțeles, de studiul cât se poate de amănunțit, nu de considerațiunile generale, care trebuiesc avute în vedere la întocmirea amenajamentului, după cum am arătat.

Evident, în ambele cazuri, studiul condițiilor culturale ale arboretelor se face pe păduri și la rezultatele lor este interesat, în cazul al 2-lea, în primul rând proprietarul.

Totuși Statul, ca reprezentant al colectivității, este interesat ca regenerarea să fie complectă, iar creșterea arboretelor maximă, în care scop, prin lege, el trebuie să oblige pe proprietar să completeze amenajamentul colectiv cu studiul cultural al arboretelor, înainte de a începe exploatarea, studiu, care pe lângă măsurile culturale de conducere a arboretelor către țelurile fixate în amenajament, trebuie să prevadă și mijloacele de asigurarea regenerării.

În fine, mai este o observațiune de făcut în privința altui folos ce se așteaptă dela amenajamentul colectiv.

Este vorba de stabilirea momentului în care ne aflăm cu producțiunea forestieră, dacă anume ne găsim în perioada deficitară, în cea corespunzătoare stării normale sau în perioada de supraproducție.

Cunoașterea acestor faze este lucru esențial pentru economia națională.

În adevăr, să presupunem că cea mai mare parte a pădurilor țării se găsesc în același timp în perioada de așteptare și că restul sunt păduri virgine, din care exploatăm cât putem.

Să mai presupunem că din exploatarea acestui rest de pă-

duri se indestulează nevoile interne și se mai și exportează și că dacă se continuă tot astfel, în câțiva ani se epuizează rezervele și intrăm cu toate pădurile sau cu marea majoritate a lor în perioada de așteptare.

Evident, intrăm cu aceasta în perioada pe care am numit-o deficitară, în care, se prea poate ca nici nevoile interne să nu mai fie satisfăcute și de unde țara se resimțea în bine prin indestularea internă și prin aportul exportului, se pomenește deodată lipsită de acest aport și strîmtoată prin lipsa lemnului în propria ei gospodărie.

Dacă s'ar fi știut de vreme, în ce fază ne găseam, s'ar fi redus proporțiile răului, prin restrângerea exploatărilor și prin repartizarea deficitului pe mai mulți ani.

Ar trebui deci să se determine atât faza în care ne aflăm cât și curba în care fazele evoluiază și se succedeză.

Sub regimul amenajamentului actual, care creiază situații infinite de variate, stabilirea curbei este o operație foarte migăloasă și cu rezultate problematice.

Ceeace se poate spune precis este că o perioadă deficitară conduce la exploatare înaintea de vreme și ca atare în timpul ei se reduce stocul lemnului de mari dimensiuni.

Se înțelege, nici sub regimul amenajamentelor colective curba evolutivă a producției forestiere pe piață nu se poate determina cu ușurință.

Numai cât, sub acest ultim regim, problema curbei își pierde din importanță, deoarece concepția amenajamentului tinde în mod cert către realizarea continuității în exploatare și în termen cât mai scurt, pe câtă vreme amenajamentul actual permanențizează starea anormală și adâncește din ce în ce rădăcina răului, care constă în fluctuațiuni nesfârșite ale producției forestiere pe piață, în tăeri anticipate și în reducerea continuă a lemnului de mari dimensiuni.

Felul ocupațiunii mele mi-a dat și-mi dă prilejuri de a vedea aspectul forestier al diferitelor regiuni.

Pretutindeni imense complexe de păduri exploatare, tinere, deci în perioade de așteptare, și încă în lungi perioade, adesea lungite la infinit prin puțina protecție, ce se dă pădurilor contra pășunatului.

Am impresia că în materie de folosință a lemnului, ducem o viață de risipitori. Consumăm puținele rezerve ce mai sunt, cum ar consuma cineva din banii cari abia mai sună pe fundul buzunarului, fără să se gândească că mâine sau poimâine nu se va mai găsi în el nici unul.

Din aceste reflexiuni pesimiste într'o privință, dar salvatoare într'alta, a răsărit ideia mai sus dezvoltată.

Dacă ea este în stare de a realiza armonia între interesul individual și cel social și de a îndruma exploatările în mod cert către realizarea unei producțiuni constante, deșteptând cât mai din vreme atențiunea asupra primejdiei eventuale prin determinarea mai hotărâtă a momentului în care ne aflăm, se va vedea după ce ea va trece printr'o critică atentă și riguroasă.

Imi îngădui de a atrage atențiunea, că ideia amenajamentului colectiv modifică puțin noțiunea termenului tehnic numit posibilitate.

Teoretic, posibilitatea normală reprezintă în volum suma creșterilor anuale ale unei păduri, iar în întindere reprezintă a n^a parte din suprafața pădurei, n fiind revoluția normală.

În noua concepție, acest termen își păstrează însușirile caracteristice, cu singura deosebire, că posibilitatea nu se mai raportează la pădure, ci la o serie compusă din posibilități normale comerciale.

S'a adăugat deci însușirilor de mai sus și aceea ca posibilitatea să aibă și o întindere suficientă spre a face exploatarea rentabilă.

A emite o idee este puțin lucru. A-i găsi valoarea ei practică, dacă o are, și a-i da forma sub care ea creiază realități, acesta este meritul cel mare.

Partea aceasta aparține criticei, care este și o operă analitică și poate deveni, firește, și operă constructivă.

«Aménagements collectifs»

L'auteur désigne par ce nom les aménagements dressés pour plusieurs propriétés à la fois, mais qui du point de vue technique peuvent être considérées comme formant une seule unité.

Il recommande leur généralisation partout où la propriété forestière est trop divisée et ne pourrait supporter la continuité dans les exploitations.

L'étude n'ignore pas les difficultés qui s'opposent à la réalisation de cette idée; il examine avec détails, celles d'ordre technique et administratif et préconise spécialement pour ces dernières, des mesures légiférées.

«Gemeinschaftliche Forsteinrichtungen»

Verfasser versteht unter diesen Namen die gemeinschaftliche Einrichtung mehrerer Wälder verschiedener Besetzung die, ihrer Lage wegen, als eine technische Einheit behandelt werden können.

Er empfiehlt die Anwendung dieses Verfahrens überall wo der Waldbesitz zu verteilt ist und deshalb ein nachhaltiger Betrieb unrentabler wird.

Er erkennt nicht die Schwierigkeiten, technischer und administrativer Natur, welche der Verwirklichung dieses Gedankens im Wege stehen; diese werden aufmerksam geprüft und für ihre Beseitigung werden gesetzliche Massnahmen empfohlen.

DOCUMENTĂRI COMENTARII

COMBATEREA LĂCUSTEI ISOPHYA ÎN PĂDURI

de Dr. CONST. C. GEORGESCU

Lăcusta *Isophya* a mai apărut și în pădurile din cuprinsul Ocolului Perișor, Dolj, ne indoim de cele afirmate de comunicatul dat în jurnalele din 7 Iulie 1930 de Ministerul de Domenii, prin care se anunță prezența aceiași lăcuste în Transilvania.

După afirmațiile d-ului prof. Miller în județul Ciuc, unde avem un mic centru endemic de lăcuste, apar cu totul alte specii, care însă până acum, din lipsă de material suficient, nu au putut fi bine identificate. Rămâne apoi să se controleze, dacă la Buftea unde s'a semnalat prin ziare un atac, nu avem de a face cu aceeași lăcustă, care s'a găsit la Brănești (*Podisma terrestris*), asupra căreia vom reveni.

Pentru combaterea lăcustei *Isophya* s'au întreprins sau recomandat diferite metode, cum au fost:

1. S'au izolat porțiunile invadate de cele neinvadate, cu șanțuri (0,70/0,70 cm), pereții șanțurilor au fost bine neteziți, iar în multe părți, peretele opus direcțiunii de invazie a fost boltit.

2. S'au omorât lăcustele aflate pe jos sau scuturate din arbori pe jos, cu ajutorul unor bătătoare improvizate.

3. În porțiunile destinate defrișării (zone de pază a șoselelor și frontierei) și chiar în unele arborete, s'a dat foc litierei pădurii.

4. S'a recomandat, fără ca să se execute însă, din lipsă de fonduri, să se deschidă linii în pădure, de 2-3 m, care să funcționeze drept curse ¹⁾.

1) Comunicat în scris de D-l ing. N. Stinghe, șeful ocolului respectiv.

5. Organele Ministerului de Domenii au introdus măsura stropirii porțiunilor atacate cu o soluție otrăvitoare, care să-și facă efectul, pe cale de ingerație. Soluția avea formula: Verde de Paris 120 gr + 1 kgr var + 100 kgr apă.

Din cauza lipsei de fonduri, a supraincercării personalului silvic cu lucrări și a extraordinarei răspândiri a lăcustei, măsurile de mai sus nu s'au luat decât parțial, cu singura excepție a pădurii Domiciana, unde s'a stropit cu soluțiunea indicată pe toată suprafața. În celelalte locuri, unde s'a aplicat parțial chiar cea mai radicală măsură (arderea păturii moarte sau darea de foc a lăstărilor destinate defrișărilor în zona de apărare a drumurilor), revenind după un interval de timp scurt, s'au găsit tot atât de multe lăcuste, ca și înainte de a se fi luat vreo măsură.

În combaterea lăcustei *Isophya* trebuie să se aibă în vedere că avem de a face cu o insectă agilă, cu o mare putere de răspândire și care întrucâtva poate să se apere de măsurile luate de noi. În alegerea metodelor de combatere trebuie apoi să se țină cont că pădurile contaminate au o valoare redusă, atât din cauza esențelor componente și a condițiunile staționale nefavorabile dezvoltării pădurilor, cât și a lipsei mijloacelor de transport¹⁾. Având în vedere aceste fapte, combaterea lăcustei nu se poate face decât prin mijloace puțin costisitoare, recomandate de protecția pădurilor și numai după calcule, care să pună în cumpănă valoarea pădurilor și costul lucrărilor de combatere, putem să trecem și la aplicarea vreunei din metodele întrebuițate în agricultură pentru combaterea celorlaltor lăcuste vătămătoare. În adevăr, metodele întrebuițate în agricultură, deși costisitoare, se impun din considerațiuni sociale, spre a salva culturi agricole de mare valoare pentru existența populațiunii, culturi, care în urma unui asemenea atac, nu se mai pot reface.

Măsurile pe care putem să le adoptăm în combaterea lăcustelor sunt numeroase, în expunerea de mai jos, fără a avea pretențiunea a trece în revistă toate măsurile posibile a se lua într'o

---

1) Problema transportului este așa de greu de rezolvat, încât surplusul de lemne, care nu-și găsește cumpărători în jud. bogat în păduri Durostor, nu poate fi dus în jud. alăturate, Caliacra și Constanța, unde e mare lipsă de lemne și unde multe centre ca Bazargicul, Mangalia etc. se aprovizionează cu lemne din Bulgaria.

ordine strict științifică, se vor discuta câteva măsuri având caracter mai important.

Măsurile în chestiune, în contra lăcustei *Isophya*, sunt cu un caracter preventiv și represiv.

Deși se poate întâmpla, ca asemenea atacuri să nu se mai ivească, tot așa după cum ele nu au fost cunoscute până acum, totuși atacul din acest an ne impune să luăm măsurile preventive, care ne vor ajuta, în cazul unui atac similar sau chiar în cazuri de aparițiuni de alte insecte, să fim gata a lua din timp măsurile represive ce se impun.

A. Măsuri preventive.

I. Perimetrarea pădurilor cu șanțuri este o măsură, a cărei îndeplinire este de mare folos economiei forestiere în multe cazuri (hotare, combaterea omizei călătoare, etc.). Șanțurile cu 2 pereți verticali se surpă ușor, pentru ca să se sporească rezistența lor și a se economisi munca, este recomandat ca numai peretele opus pădurii să fie drept și înălțat cu pământul luat din șanț, celălalt perete (dinspre pădure) va fi în pantă lină.

II. Pădurile din regiunea infectată nu au parcelajul aplicat pe teren. Este firesc ca un asemenea parcelaj să fie aplicat pe teren în urma dispozițiilor amenajamentelor, cum însă acestea, în cazul nostru, lipsesc, este necesar ca prin comisiuni speciale să se hotărască și să se procedeze la deschiderea de linii în păduri, linii care să servească de bază de lucru, când se vor face mai târziu amenajamentele pădurilor. Odată parcelajul executat, combaterea lăcustelor poate fi ușurată, liniile ne ajută să încadrăm suprafețele invadate, să așezăm în lungul lor curse (hrană otrăvită), obstacole și înlesnesc operațiunea stropitului.

III. Dacă atacul lăcustelor se va repeta, atunci regenerarea pădurilor din aceste regiuni va fi grav amenințată. S'a arătat, cum lăcustele preferă ca locuri de nutriment lăstărișurile, cărora timp de aproape 2 luni le rod frunzele și mugurii, menținându-le în tot acest interval în stare de repaus vegetativ forțat.

Ăcelaș lucru se poate petrece în plantațiuni sau semănături făcute în locuri deschise. Având în vedere acestea, se pune în mod imperios problema regenerării naturale a pădurilor sub masiv,

acolo unde se va admite regimul codru ¹⁾. La pădurile tratate în crâng, care formează aproape exclusivul regim aplicat, în cazuri de atacuri repetate în lăstărișurile tinere până la 5 ani, care ar avea de suferit mai mult, trebuie să se procedeze la luarea de măsuri represive pentru apărarea frunzișului, cum ar fi stropirea cu o soluție amară și toxică.

IV. După un plan metodic, prin măsuri culturale, care trebuie găsite, să se caute înlocuirea cerului din masive, operațiune menită să ne scape de esența care e preferită de lăcuste și a cărei înlocuire e de dorit și din punct de vedere economic.

V. D-^l inginer C. Marinescu, director regional, a făcut observațiunea că în pădurile noastre de câmp, ciorile preferă pentru așezarea cuiburilor lor, salcâmi ²⁾. Pentru ca să se ajute la înmulțirea acestor auxiliare prețioase în Dobrogea de Sud, unde ele sunt în număr redus, D-^{sa} opinează că ar fi util ca măsură preventivă să se creeze în jurul pădurilor, perdele de salcâm (care să rămână neexploatate), cu speranța că aci ciorile găsindu-și locuri proprii pentru cuiburile lor, să se înmulțească. Această propunere, care trebuie cercetată cu atenție, trebuie să dea de gândit și agricultorilor, cari vor trebui ca pe viitor, în locurile expuse atacurilor lăcustelor și omizilor, să șteargă speciile de ciori dintre păsările stricătoare.

VI. Să se recomande agricultorilor să nu cultive pe o zonă până la 30-40 m distanță dela marginea pădurii, decât acele plante agricole, care sunt evitate de lăcuste (grâul, etc.).

B. Măsuri represive.

1. Metoda șanțurilor poate fi trecută și în rândurile metodelor represive, după cum a fost chiar utilizată în cursul campaniei trecute de combatere.

1) Cu această ocazie este timpul să se cerceteze, având în vedere frecvența pericolului insectelor, (lăcuste, cynipizi, etc.), pagubelor cauzate de oidium și în fine de gerurile timpurii, dacă multe din pădurile noastre de stejar de la câmpie nu ar trebui convertite în codru; calcule de rentabilitate ne-ar arăta desigur că în foarte multe cazuri codrul dă venituri mai mari decât crângul. Regenerarea în aceste cazuri se face sub masiv, după metoda experimentată la Tigănești sau alte variante posibile, care metode vor feri regenerarea de pericolele sus menționate.

2) D-^l ing. Petcu, șeful Oc. Murfatlar, ne face cunoscut că la plantațiunile de salcâm de la Caraomer, numărul ciorilor este foarte mare; această înmulțire a lor într-o regiune unde prin împrejurimi sunt în număr redus, întărește cele menționate de D-^l ing. C. Marinescu.

Șanțurile folosesc numai ca o măsură foarte restrânsă la oprimirea trecerii lăcustelor, aducând o întârziere în mersul lor, din care motiv trebuiesc supravegiate la intervale scurte de timp.

Pentru a ne convinge de eficacitatea șanțurilor, s'a luat un număr mare de lăcuste, care s'au așezat în fundul unei gropi cu pereții de 0,70 cm adâncime, în curtea Ocolului Acadârlar. Lăcustele, slăbite fie din cauza felului cum au fost aduse de la pădure (într'un borcan de sticlă), fie din cauza vremii răcoroase, nu s'au putut cățara pe pereți. Repetând aceeași experiență în pădurea Domicicană, în o zi călduroasă, s'a observat cum lăcustele se cățarau cu înlesnire pe pereții oricât de dreți și netezi, trecând în partea cealaltă a șanțului. Din asemenea observațiuni rezultă că șanțurile nu sunt în stare să oprească trecerea lăcustelor, mai ales a larvelor, insectele mature umflăte de hrană și femelele de ouă, devin mai greoaie și ele pot fi oprite întrucâtva de șanțuri, pe ai căror pereți nu se ridică sau se ridică cu greu. Dacă șanțurile prin urmare nu pot folosi decât la reținerea insectelor mature, nu înseamnă însă că trebuie să părăsim această metodă, eficacitatea ei va sporii când în fundul lor se va risipi hrana otrăvită preferată de lăcuste, (a se vedea rețetele date mai departe) și care să le rețină aici, această hrană își va menține în șanțuri umiditatea necesară, ea având efect numai în stare umedă.

Dacă mijloacele permit să se organizeze un serviciu permanent de control al șanțurilor, atunci ele aduc foloase, în intervalul de timp scurt cât insectele sunt reținute în interiorul lor, pot fi omorite, fie prin stropire cu o soluție apoasă de petrol și săpun, fie prin aruncătoare de flăcări.

Din cele de mai sus rezultă însă că în combaterea lăcustei, *Isophya*, șanțurile nu dau aceleași rezultate ca în cazul lăcustelor migratorii, pe de altă parte, rolul lor ca zone de protecție a câmpurilor agricole învecinate e scoborât, dat fiind că *Isophya*, după cum s'a menționat, și fără ca să facem șanțuri, nu se îndepărtează prea mult de pădure.

Mai curând însă ar servi ca zonă de protecție o zonă de jur împrejurul pădurii contaminate, arată și liberă de vegetație, în lățime până la 20-40 m., unde lăcustele ce ar trece sunt date pradă păsărilor, care aci le vânează cu ușurință. În lungul acestei zone s'ar putea omorî lăcustele la intervale scurte, în cursul zilelor

călduroase, când imigrează, prin unul din mijloacele mecanice cunoscut sau prin stropire cu emulsie de petrol.

2. Arderea păturii de frunze moarte cu ajutorul aruncătoarelor de flăcări, este o operație la care, într'o regiune uscată ca cea a Carpatilor, oricâte precauțiuni s'ar lua, accidentele neprevăzute sunt inevitabile, între pericolele de semnalat, în afara celui al incendiului, avem distrugerea zonei de protecție a solului (pătura de frunze moarte, arbuștii), arderea în părțile inferioare a tulpinelor, care aduce cu sine o uscare parțială sau totală a coronamentului arborilor, etc. Manevrarea aparatelor de asvârlit flăcări, cu care se face această operațiune în mod lesnicios, este destul de ușoară, însă văpaia pe care o provoacă este așa de mare, încât se încinge un adevărat foc cu efecte distrugătoare chiar pentru vegetația lemnoasă. În arboretele încheiate, lăcustele se găsesc în cursul zilei în marea majoritate în coronamentele arborilor, în cursul operațiunii, se scutură puternic toți arborii, pentru ca lăcustele să se asvârle jos. Cum însă nu toate lăcustele cad jos, în masive, operațiunea arderii păturii de frunze moarte, oricât de radicală s'ar părea, nu are decât un efect parțial.

3. Metoda stropirii cu soluții de substanțe otrăvitoare.

Aceste metode au scopul de a omorî imediat insecta sau de a acoperi suprafața organelor plantelor cu o otravă, care luată pe cale de ingerație odată cu hrana vegetală, să aducă moartea insectelor.

Dintre toate soluțiile locusticide, s'a experimentat emulsia de petrol (petrol 5 kgr + săpun moale de potasiu 1 kgr + 94 litri apă), care asupra larvelor are un efect imediat și radical, ele se stropesc cu acest lichid prin un aparat oarecare de stropit.

Asemenea stropiri se pot executa în lungul șanțurilor, în locuri unde prin așezare de hrana proprie s'a făcut să se adune lăcustele, în terenurile descoperite și în culturile agricole invadate de lăcuste.

Cu cât insecta este într'o stare mai înaintată de dezvoltare, cu atât se poate spori procentul petrolului în emulsione.

În timpul campaniei din acest an s'a întrebuințat pentru prima oară operațiunea stropirii în mare a pădurilor, cu o soluție de substanță otrăvitoare (indicată mai înainte). Nu voim cu această

ocaziune a aduce în discuțiune toate mijloacele de stropire sau pulverizări cu soluțiuni sau praf de substanțe otrăvitoare. Credem că în cazul lăcustei *Isophya* asemenea măsuri nu sunt economice, costul lor fiind enorm față de pagubele aduse de lăcuste masivelor și chiar față de valoarea arboretelor, nu mai vorbim de considerația că suprafețele atacate sunt enorme și foarte distanțate unele de altele, ceea ce face ca conducerea măsurilor de stropire sau pulverizare pe căile obișnuite, pe întreaga întindere, să fie imposibilă. Stropirea parțială în masivele mari este ineficace, de ex. în pădurea Duan (jud. Durostor) s'a stropit numai în parte, ceea ce nu a împiedicat ca lăcustele din ochiurile nestropite să invadeze arboretetele. În pădurea Domicicana, stropirea s'a executat între 3-5 Mai a. c. pe întreaga suprafață (aprox. 150 ha), iar cum pădurea formează un trup izolat între terenurile agricole, rezultatele stropirii s'au putut observa, vizitând pădurea la 10 Iunie, s'a constatat că lăcustele se răriseră simțitor. Observațiunile noastre însă nu dau o bază sigură pentru judecarea metodei alese, dat fiind că din momentul stropirii nu avem la dispoziție măsurători exacte asupra numărului insectelor, precum și alte date care să ne arate regulat efectele otrăvirii lăcustelor de la data stropirii. Astfel se pot ridica obiecțiuni, cum ar fi de ex. că pădurea Domicicana este situată în o stațiune caldă, din rapoartele D-ului Fiera rezultă că în această pădure lăcusta a apărut mai de vreme decât în pădurile apropiate (Caragialac) și că deci e normal ca lăcustele să fi dispărut din Domicicană mai de vreme decât din celelalte păduri (observațiunea noastră de la 10 Iunie făcându-se tocmai către sfârșitul evoluției insectei).

În dozajul verdeului de Paris s'a avut în vedere ca această otrăvă să nu fie în concentrație mai mare decât ar putea suporta organele plantelor, pentru ca să nu fie vătămate (arse), acest fapt a adus cu sine ca efectul otrăvei să se arate târziu, după cum ne arată și experiențele următoare:

Luând frunze tinere de cer și vâîndu=le cu totul în soluțiunea recomandată și dându=le ca hrană la un număr de 8 insecte păstrate în captivitate, s'a observat că lăcustele nu se ating câteva zile deloc de frunze, după care apoi iau foarte puțin hrana. După trei zile, am scos 3 insecte din borcanul cu frunze otrăvite și le=am pus în alt borcan, cu frunze proaspete, neotrăvite. Insectele hrănite numai cu frunze otrăvite au murit după cinci zile, iar cele hrănite

cu frunze otrăvite și apoi cu frunze neotrăvite, după 7 zile. În același timp cu ultimele lăcuste, au murit și insectele care pentru comparațiune au fost hrănite în tot acest interval cu frunze neotrăvite. Se pare deci că insectele nu pot suporta schimbarea mediului și au murit nu numai din cauza otrăvii, ci și din cauza transportului lor la București. Cercetând literatura, găsim o serie de argumente, care pledează pro și contra metodei de combatere prin stropire, din opiniunile generale rezultă însă că o bună metodă de stropire trebuie să acționeze într'un termen scurt (3-4 zile) asupra a 80-90% din insecte, altminteri operațiunea fiind riscată din cauza intemperțiilor ce pot surveni și care, spălând otrava de pe frunze, face ineficace operațiunea stropirii. Din considerațiile expuse rezultă că este necesar, înainte de a se porni cu luarea unei măsuri în mare, să se facă experiențe cu lăcuste în captivitate la fața locului, pentru ca astfel să se ajungă la cel mai bun dozaj, care să fie adaptat după stadiul de dezvoltare a lăcustei și cu mijloacele care ne stau la îndemână în mediul dat¹⁾.

Dacă stropirea cu soluții sau pulverizarea cu praf de substanțe otrăvitoare (în genere cu baze de arsen) sunt în cazul pădurii prea costisitoare, metoda aduce mari foloase culturilor agricole, pentru apărarea lor contra lăcustei *Isophya*, rămâne apoi cu titlu de experiență și acolo unde mijloacele materiale permit, să se întreprindă de asemenea și la trupurile de păduri izolate, în vederea găsirii celei mai eficiente otrăvi, a dozării sale, a modului de răspândire a otrăvii în masive și a calculelor economice necesare practicei.

4. Pulverizarea cu praf de substanțe otrăvitoare este o metodă care nu s'a experimentat încă la noi. În regiunea Cadrilaterului ea este de preferat stropirii cu soluțiunii de substanțe otrăvitoare, dat fiind că aci este o mare lipsă de apă. În comerț se găsesc numeroase preparate de asemenea pulberi, care se pot comanda din vreme.

Ar fi de dorit ca la combaterea acestei lăcuste să facă apel și la avioane, cu ajutorul cărora s'ar putea stropi suprafețe mari și în mod rapid și ca la răușita asemenea operațiunii se se intereseze și casele furnizoare de substanțe chimice, care își găsesc pe această cale un nou dețeu pentru produsele lor.

1) Stropirea s'a făcut cu aparate mari de stropit, cu o capacitate de 30 litri, care lucrează la o presiune până la 5 atmosfere, având un jet de 4-5 metri.

5. Atragerea prin curse a lăcustelor nu trebuie deasemenea lăsată din vedere. În acest scop, trebuie imaginată cât mai mult posibilități de a atrage insectele și fiecare metodă imaginată trebuie cercetată asupra eficacității ei.

Astfel, în primul rând se vor face încercări să se ofere lăcustelor frunzare în locurile deschise. La pădurea *Atmagea*, împreună cu D-l ing. E. Mavrodin, am procedat la așezarea unei linii de frunzare la marginea masivelor tăiate din acelaș loc. Cercetându-le dimineața, ele erau invadate într'o proporție mare, de lăcuste, deși noaptea fusese răcoroasă și deci insectele au stat în marea majoritate în nemișcare. Dacă se va dovedi că ele preferă aceste frunzare, apoi în lungul liniilor, la marginea masivelor (locuri deschise și bine bătute de soare), se pot aranja ramuri tăiate cu frunze, care se pot stropi cu o soluție otrăvitoare în dosaj suficient. Pentru a se economisi cantitatea de frunzare, se va căuta ca să fie astfel așezate, încât frunzele să se usuce cât mai încet, se vor alterna rândurile de frunzare, cu șanțuri, etc.

În literatură se dau apoi foarte multe rețete de hrană otrăvitoare, care se poate răspândi în locurile bătute de lăcuste, rețete care ar trebui în parte încercate:

a) 43 kgr trifoiu + 2,25 kgr arsenic + 85 gr acetat de amył + 9 l melasă + 55 litri apă.

b) 22 kgr trifoiu + 22 kgr rumeguș de lemn + 2,25 kgr arsenic + 85 gr acetat de amył + 9 l melasă + 55 l apă.

c) 43 kgr trifoiu + 2,25 kgr arsenic + 2 kgr sare + 55 gr acetat de amył + 9 l melasă + 55 l apă.

d) 38 kgr rumeguș de lemn + 7 kgr făină + 2,25 arsenic + 340 acetat de amył + 2 kgr sare + 55 l apă.

e) 43 kgr rumeguș de lemn + 2,25 kgr arsenic + 2,25 kgr sare + 4,5 l melasă + 45 l apă.

f) 40 părți bălegar proaspăt de cal + 1 parte verde de Paris + 2 părți sare + apă până la saturație.

g) 90 kgr bălegar de cal + 10 kgr trifoiu + 2-4 kgr verde de Paris + 6 kgr sare + apă până la saturație.

h) 100 kgr bălegar de cal + 90 gr arsenic + 6-8 lămâi tăiate în bucăți + apă până la saturație.

Aceste rețete nu sunt greu de executat, iar substanțele arătate se pot procura toate cu înlesnire. Hrana trebuie să fie încontinuu menținută în stare umedă, în care scop se poate stropi zilnic,

sau se așează chiar în fundul șanțurilor, unde își va menține mai bine umezeala.

7. Omorirea directă a insectelor, cu ajutorul bățătoarelor, este o operație costisitoare și ineficace, lăcustele se strecoară printre liniile de bățatori și nici nu se lasă să fie mânate într'o direcție anumită.

Din cele de mai sus urmează că în combaterea acestei lăcuste suntem încă la găsirea unei metode și în care scop e necesară conlucrarea tuturilor practicienilor și concursul material al Administrației. Această combatere trebuie luată din vreme de serviciul de combatere al Administrației Pădurilor, spre a se înlătura imixiunea altor organe similare ale Ministerului de Domenii, cum s'a întâmplat în anul trecut.

Paralel cu acest atac, s'a semnalat în cuprinsul Ocolului silvic Brănești, într'o mică poiană din pădurea Cernica, un atac de lăcuste pe o suprafață de circa 500 m².

S'a procedat de către d-l inginer N. Codru, cu elevii școlii de brigadierii, la omorârea directă a lăcustelor, în urma cărei operațiuni atacul a fost stăvilit. D-l profesor A. Miller a avut bunăvoința a determina lăcusta, care este *Podesma pedestris*, această lăcustă mică (lung. 5-12 mm), din fam. Acridae, de culoare pământie-verzuie, cu pete galbui, este caracterizată prin tibiile albastre. După datele culese de elevul conductor Racocea, se găseau pe 400 cm², în mediu 350 de lăcuste, ele fac sărituri destul de mari, până la 1,20-1,50 m. Se hrănesc atât cu plante erbacee, în special cu *Sambucus ebulus*, specii de *Sape* și *Carduus*, *Urtica* etc., cât și cu frunzele arborilor. În timpul zilei se cațără pe arbori. Marea majoritate din timp și-o petrec la suprafața pământului. Dintre arbori și arbuști preferă: stejarul, arșarul american (*Acer negundo*), teiul, salcâmul, ulmul, lemnul câinesc, salba moale și răioasă, corcodușul sălbatec, etc., după cum rezultă și din experiențele de hrănire făcute cu ele în captivitate. Se hrănesc în timpul zilei în locurile bine bătute de soare, fug de atmosfera umedă. Ținute într'un aer umed sau în întunec, mor repede, după cum rezultă din observațiunile făcute de elevul conductor Racocea.

În urma intervenției organelor silvice, lăcuste nu se mai găseau, așa încât nu s'au putut strânge date biologice asupra vieții lor.

Le combat de la sauterelle *Isophya* dans les forêts

L'auteur expose les mesures de combat contre la sauterelle *Isophya*.

Les mesures employées dans la dernière année de l'attaque ont été:

1. Fossés de protection. Cette méthode n'a pas donné de bons résultats, car la sauterelle *Isophya* vive isolée et ne se déplace pas en groupes, dans la même direction.

2. Le brûlage de la litière. Cette méthode, qui paraît être radicale, ne donne pas, elle aussi, de bons résultats, parce qu'un grand nombre d'insectes grimpent dans les arbres.

La mesure a été employée avec succès dans les portions défrichées (pour causes stratégiques).

3. L'arrosement avec une solution de vert de Paris. L'efficacité de ce poison est radicale, là où on arrose en même temps aussi les surfaces cultivées environnantes.

Pour la prochaine période de combat, outre cette méthode, on recommande à répandre de la nourriture verte empoisonnée.

Das Bekämpfen der Heuschrecke *Isophya* in den Wäldern

Verfasser befasst sich mit den Bekämpfungsmassnahmen gegen die Waldheuschrecke *Isophya*.

Die im letzten Frassjahr verwendeten Methoden waren:

1. Schützengräben. Diese Methode erzielte kein besonderes Ergebnis, weil die Waldheuschrecke *Isophya* isoliert lebt und nicht in Schaaren in derselben Richtung wandert, aus welchem Grunde sie nicht zu diesen Gräben zu bringen ist.

2. Das Verbrennen der Laubdecke. Diese Methode scheint zwar eine radikale zu sein, gibt aber trotzdem keine besondere Resultate, da ein grosser Teil von Heuschrecken auf den Bäumen klettert. Eine solche Massnahme konnte nur in den unter Ausrodung (aus strategischen Gründen) befindlichen Waldteilen in Anspruch genommen werden.

3. Das Bespritzen mit einer Lösung von Parisgrün. Die Wirkung dieses Giftes ist vernichtend dort wo gleichzeitig die ganze Fläche der umgebenden landwirtschaftlichen Besitzung bespritzt wurde.

Für die nächste Bekämpfungsperiode empfiehlt es sich nebst letzter Methode, das Ausstreuen von vergiftetem Frass.

CONDIȚIUNILE DE PRODUCȚIE FORESTIERĂ IN RUSIA SOVIETICĂ

de GH. I. IONESCU

O cunoaștere exactă a posibilităților forestiere ale Rusiei Sovietice (U. S. S. R.) este imposibilă, întru cât chiar cifrele referitoare la suprafață diferă de la an la an cu milioane de hectare. După datele ultime, publicate în 1930 de Biurul de statistică forestieră din Moscova, suprafața pădurilor rusești ar fi de 934,2 milioane hectare, din care numai 618 milioane sunt acoperite cu pădure propriu zisă, restul fiind tufișuri, mlaștini, etc.

Despre un studiu al acestor păduri, nici vorbă nu a fost până acum, intensificarea producției forestiere impusă prin planul quinquenal a provocat multe surprize și a mărit confuzia cercurilor specialiștilor ruși. La lucrările de amenajament al ținuturilor împădurite mai îndepărtate s'a întrebuințat fotografia aeriană. Multe ținuturi, care erau socotite ca păduri virgine, nu sunt în realitate de cât mlaștini și smârcuri, iar în alte părți pe suprafețe considerate ca pustiuri — s'au găsit păduri de cea mai mare valoare. Astfel în Republica Iakuta s'a descoperit o pădure de larice de circa 4 milioane hectare, de cea mai prețioasă calitate (Der Deutsche Forstwirt pg. 771, 1930).

Inercările de raționalizarea tehnicii silvice sunt abia la început. Suprafața pădurilor amenajate în toată Rusia, până la 1 Ianuarie 1929, se socotește la 74 milioane hectare, adică 8,4% din suprafața totală, — pe lângă aceasta, s'au mai făcut studii economice în circa 60 milioane hectare (6,9%).

Suprafețele despădurite se acumulează an de an și amenință să transforme multe regiuni, ce treceau printre cele mai bogate, în pustiuri fără sfârșit. După cifrele oficiale, incendiile și insectele distrug anual peste 800.000 hectare. La aceasta se adaugă apoi suprafețele neregenerate, rezultat fatal al sistemului tăerilor concentrate practicate de U. S. S. R., în vederea realizării prevederilor planului economic. Lipsa de lucrători și mijloacele de transport făcând cu neputință curățarea parchetelor exploatate de crăci, vârfuri, etc., regenerarea naturală devine iluzorie sau în cel mai bun caz, vor rezulta în viitor, arborete de mesteacăn lipsite de valoare. Resturile de materiale constituiesc de asemeni cel mai prielnic mediu pentru incendii și insecte.

Greutățile aprovizionării în timpul războiului au dus la defrișarea pădurilor așezate în apropierea căilor de comunicație din ținuturile cu populație deasă. Astfel, după cele mai noi date ale Comisarului Agriculturii, — Rusia Albă prezenta în 1929 un procent de împădurire de 22%, față de 31% cât avea în 1913. Totalul suprafețelor neregenerate se ridică la 343.000 hectare. În Rusia Mare (Rusia Europeană) suprafețele exploatate și neregenerate au o întindere de 14 milioane hectare și continuă să crească anual cu câte 50.000 hectare. Suprafața păduroasă a Ucrainei s'a micșorat de asemeni, în ultimii 15 ani, cu 35%.

Din cele de mai sus se desprind imediat marile greutăți cu care are de luptat economia silvică în U. S. S. R., precum și importanța problemei asigurării consumului intern al ținuturilor populate, dar lipsite de păduri.

De mai mulți ani și industria și populația duc lipsă de lemn. În anul

economic 1929/1930 numai 57% din trebuințele industriei cherestelei au fost satisfăcute, iar din cerințele pieții în lemn de lucru, numai 68% — lemnul de foc lipsește de asemeni.

Prevederile planului quinquenal, ca în anul 1930/1931 — trebuințele întere să fie complet satisfăcute, par a fi departe de îndeplinire. Consumul industriei forestiere în continuă dezvoltare și al populației crește proporțional cu plusul de material rezultat prin intensificarea tăierilor.

După un studiu al inginerului Buchholz¹⁾ din Eberswalde — bun cunoscător al stărilor de lucruri din Rusia — dăm cifrele de mai jos, privitor la consumul normal al U. S. S. R.

Populația Uniunii Sovietice numără 160 milioane suflete și socotind că pe cap de locuitor, se consumă în mijlociu 2 m c de lemn pe an, consumul total se ridică la 320 milioane m c. Creșterea medie anuală pe hectar fiind estimată de specialiștii ruși la 1,3 m c, se deduce că numai pentru nevoile înterne, în ipoteza unei gospodării raționale, urmează să se exploateze — aproximativ — 250 milioane hectare pădure. Prin planul economic se prevede ca până în 1932/1933 să se mărească suprafața păduroasă pusă în exploatare, dela 160 milioane hectare, cât este astăzi, la 200 milioane. Contând însă pe faptul că în multe din masivele forestiere, — prin depășirea vârstei de exploatare s'au acumulat rezerve lemnoase, s'a admis intensificarea tăierilor, adică să se extragă mai mult de cât creșterea. Luând de bune cifrele pe care Grinko le dă în lucrarea sa «Le plan Quinquenal» (pag. 140), ar urma ca producția pădurilor să ajungă în anul 1932/1933, la 360 milioane m c, ceiace ar îngădui — considerând cele de mai sus exportul — a 30—40 milioane m c.

Tot în vederea unei cât mai mari producțiuni lemnoase, Comisariatul agriculturii a dispus scăderea revoluției cu 20 ani și adoptarea sistemului tăierilor rase. Întâmpinându-se oarecare rezistență din partea inginerilor silvici, cu începere dela 15 Februarie 1930, administrația pădurilor a fost trecută administrației centrale a industriei lemnului (Lesoprom).

Abandonându-se astfel orice considerent de cultură silvică, s'a început tăierea pădurilor și mai energetic, fără vreo preocupare de regenerare și de nevoile viitorului.

Planurile de tăiere — amenajamentele — au fost înlăturate, singura lor preocupare fiind numai nevoia concentrării tăierilor, în vederea realizării măsurilor de raționalizare a muncii și producției imediate. Și astfel opera de pustiere a pădurilor sovietice, se întinde tot mai mult, într'un tempo din ce în ce mai accelerat. Robiți de interesele actuale, ignoră — în acest câmp de activitate — orice grije pentru viitor.

Problema muncii, a asigurării brațelor necesare lucrului în pădure, este una din cele mai mari greutăți, cu care au de luptat Sovietele.

După «Planul economic», pentru campania de tăeri din acest an este nevoie de 618.000 tăietori, — dintre cari 130.000 lucrători permanenți — și 827.000 oameni de transport, cu 600.000 perechi de vite, la aceasta se mai adaugă încă 400.000 bărbați pentru plutăritul lemnelor. Recrutarea acestei armate de mun-

1) E. Buchholz, Der Deutsche Forstwirt Nr. 105/930.

citori de pădure se face din an în an mai greu, angajarea întinzându-se până în cele mai depărtate sate de stepă. Cheltuielile necesitate de angajare, transport, etc., se ridică până la 35—40 ruble de om (o rublă 80 lei, în mijlociu). Provenind — în marea majoritate — din regiuni de stepă, randamentul lucrătorului este foarte redus, abia ajunge la 1,5 mc pe zi, ceea ce înseamnă de 3—4 ori mai puțin decât produce un tăietor deprins cu atari lucrări.

Căștigând puțin, lipsiți de adăpost bun și de aprovizionare regulată, cei mai mulți părăsesc lucrul, întorcându-se în satele lor, îngreuind apoi — prin povestirile lor — și mai mult viitoarele angajeri de brațe. Numărul muncitorilor vagabonzi, cari străbat Rusia în toate direcțiile, căutând o plată mai bună și condițiuni de muncă suportabile, este neînchipuit de mare și îmbracă aspectul unui pericol pentru ordinea socială sovietică. Consecința a fost instituirea muncii forțate, fiecare lucrător fiind obligat să lucreze permanent la o întreprindere. Deși în felul acesta s'a asigurat producției forestiere un număr mai mare de lucrători, totuși problema nu va căpăta soluție, decât dacă vor reuși colonizările intenționate, operațiune foarte delicată prin natura condițiilor staționale și climaterice.

Progresele realizate însă, prin raționalizarea și mecanizarea muncii, sunt demne de admirat. Potrivit planului quinquenal s'au investit sume considerabile în industria și exploatarea forestiere. Totalul lor va depăși — până în 1933 — suma de 1 miliard ruble (peste 80 miliarde lei).

Lipsa de tehnicieni și ingineri silvici, apoi insuficiența căilor de comunicație — în special — sunt motive care împiedică deocamdată realizarea programului ce și-au propus. Dar se cuvine să cităm și aci eforturile Republicii Sovietice pentru învingerea uriașelor greutăți ce îi stau în cale.

La cei 63.500 km de cale ferată, cari existau în 1917, s'a adăugat, până în anul 1927, 18.300 km, până la 1933 urmează a se mai construi încă 22.600 km, din cari — până la acea dată — se vor da în exploatare circa 17.000 km, 52% din aceste linii vor fi de interes local.

Pe lângă faptul că cea mai mare parte din noile căi ferate de interes general străbat bogate regiuni păduroase, se construiesc și 3.100 km de căi ferate forestiere. Astfel liniile ferate forestiere Oust Syssolsk-Kotlas, Viliki Ousting — linia principală Vologda-Viatka și Soroka-Kotlas — totalizând 1.500 km vor permite valorificarea marelui masiv Petchora și inlesni atât aprovizionarea internă, cât și legătura cu portul Murmansk. Costul acestor linii este evaluat la 156 milioane ruble. Linia Tomsk-Ienisei (Siberia) de 537 km — costând 50 milioane ruble — se construiește pentru exploatarea masivului din bazinul fluviului Ienisei.

Programul construcțiilor căilor de comunicație se realizează cu multă energie. E suficient să arătăm că până în 1930 s'au construit 11.000 km (50%).

O mai rațională folosire a cursurilor de apă s'a înscris de asemeni în planul quinquenal. Pe lângă lucrări de corecție a fluviilor, s'au studiat și lucrări uriașe prin proporția și concepția lor.

Se urmărește, astfel, legarea Niprului de sus cu cel de jos printr'un canal. Apoi săparea unui alt canal între Volga și Don, în dreptul orașului Stalingrad. Lungimea canalului va fi de 100 km, devizul lucrărilor ridicându-se la 175 milioane ruble. Prin aceasta se asigură legătura cu Marea Neagră a

celui mai lung fluviu din Europa, care străbate jumătate din Rusia europeană, curgând prin foarte bogate ținuturi. Volga are o lungime de 3.700 km și cu afluenții săi apropie 80.000 km, din care 40 mii km sunt flotabili și — circa — 20 mii navigabili. Prin unirea apelor Kama cu Petchora, lemnul masivelor păduroase din Nord și îngrășămintele minerale din Solikamsk, vor ajunge în Volga, apoi în Don și deci, la mare. Lucrarea va costa 30 milioane ruble.

Prin ajutorul unor ecluze și a râului Oka, se intenționează legarea Moscovei și a regiunii înconjurătoare, de Volga. Toate studiile sunt făcute, executarea este amânată însă, pentru mai târziu, din lipsă de bani.

Paralel cu aceste lucrări se depun mari străduinți pentru reafacerea flotei fluviale și maritime și dezvoltare traficului pe apă. Înainte de război, valoarea mărfurilor exportate pe apă reprezenta 94% din valoarea întregului export.

Din mai toate țările producătoare de lemn se ridică proteste contra dumpingului forestier al U. S. S. R. Măsuri de apărare s'au luat deja, sub diverse forme de multe State. După Franța, Argentina și Danemarca, care prin diverse taxe caută să îngreueze importul produselor forestiere rusești, Statele Unite au interzis importul lemnului rusesc.

Nevoia de devize streine, precum și nemărturisite scopuri politice, împing Sovietele la politica de dumping. În detrimentul consumului intern lemnul rusesc este aruncat pe piețele mondiale la prețuri ce sfidează orice concurență, la prețuri ce nu acoperă nici cheltuielile de cost. Și este demn de reținut și faptul că industria forestieră vinde sub cost și pe piața internă.

Exploatarea pădurilor sovietice se face prin niște organizațiuni autonome, denumite impropriu, trusturi. Guvernul central încasează pentru lemnul în picioare o taxă specială, care variază după provincie, în mijlociu este de 4,48 ruble.

Costul unui m c transportat la fabrică (gater) a fost în 1927/1928 de 10,85 ruble, preț care se descompune:

Costul lemnului în picioare.	4.48 ruble	41 %
Tăiatul și transportul	2.25 »	21 %
Plutitul	2.56 »	24 %
Manipularea.	0.58 »	5 %
Taxe, impozite	0.98 »	9 %
	<u>10 85 ruble</u>	<u>100</u>

Dintr'un m c de lemn de lucru, rezultând 0.610—0.620 m c cherestea, iar debitul fiind fixat — în 1927/1928 — la 5.57 ruble, cheltuielile de cost al unui m c de cherestea se ridică la 22.83 ruble. La aceasta se mai adaugă apoi cheltuielile de administrație, transportul până la locul de consumație, etc., cifrate la 5.22 ruble. Prețul minim de vânzare al unui m c ar fi fost astfel pe piața internă — în 1927/1928 — de 28.05 ruble, prețul decretat însă, de guvernul sovietic, era în acel an, 27.05 ruble. Trustul — recte Statul — suportă la fiecare m³ consumat în interior, o pagubă de 1 rublă. După planul economic urmează ca până în acest an — 1930/1931 — să se înlăture cauzele ce prir

cinuesc aceste pierderi, adică să se reducă cheltuelile de cost. Prima măsură luată în acest scop, a fost reformarea administrației silvice, prin înființarea așa ziselor «Circumscripții industriale forestiere». Această orientare a politicii forestiere, nu este decât o aplicare a doctrinei sovietice de a transforma Rusia într-o țară în care industria să predomine.

Care vor fi rezultatele acestei politici, aplicată pădurilor, se va vedea mai târziu.

Gh. I. Ionescu

Les conditions de la production forestière dans U. S. S. R.

L'incertitude des appréciations sur la possibilité de production en bois, de U. S. S. R., provient en première ligne de l'absence des données statistiques, au moins approximatives.

L'évolution de l'exportation — dans l'avenir — ne peut pas être prévue, parce que les conditions actuelles de travail sont anormales — le travail forcé. On ajoute que la résolution du problème des transports, qui réclame de grandes dépenses, dépassant la puissance financière actuelle des Soviets, agrandit l'incertitude mentionnée.

Die Forstwirtschaftsbedingungen in Sowietrussland

Die Ursache dass wir keine richtige Schätzung der Holzproduktionskraft in Sowietrussland haben können, ist der totale Mangel an statistischen Angaben.

Für die Zukunft kann man nicht voraussehen in welcher Weise sich die weitere Ausfuhr entwickeln wird, weil die Zwangsarbeit anormale Bedingungen herbeigebracht hat.

Ein grosses Hinderniss für die russische Forstwirtschaft, die Beschaffung der Transportmittel, besonders heute wo der Geldmangel in Russland so fühlbar ist, vergrössert noch mehr die oben erwähnte Unsicherheit.

SERBAREA SĂDIRII ARBORELUI ORGANIZATĂ DE OCOALELE SILVICE C. A. P. S.

În primăvara anului 1930

de M. RĂDULESCU

Potrivit unei sănătoase dispozițiuni de serviciu, adoptată de serviciul silvic al Statului, în toți anii după război, ocoalele silvice din administrația C. A. P. S. au organizat serbărea sădirii arborelui, spre sporirea și cimentarea legăturilor de iubire ce trebuie să existe în popor, pentru arbore și pentru pădure.

Cum ne apropiem de epoca în care se țin aceste serbări, relevăm ceva din ceea ce s'a făcut pe anul expirat 1930.

În total s'au ținut 475 serbări, la care au luat parte peste 75.000 de par-

ticipanți, în majoritate copii de școală, însoțiți de profesorii și învățătorii lor, după cum se constată din tabloul următor:

T a b l o u

De serbarea sădirii arborelui organizată de ocoalele silvice C. A. P. S. în primăvara anului 1931

No. curent	Direcțiunea regională silvică	Numărul ocoalelor	Numărul serbărilor organizate	Numărul participanților	Numărul pueților plantați	Observațiuni
1	Chișinău . .	20	39	4.933	26.859	
2	Iași	19	37	12.177	94.743	
3	Bacău . .	22	13	2.221	9.535	
4	Constanța . .	16	24	2.230	7.189	
5	București . .	28	23	8.066	37.760	
6	Pitești.	20	59	7.806	98.240	
7	Craiova . . .	20	99	17.618	156.945	
8	Sebeș . . .	12	14	2.278	25.460	
9	Cluj	15	24	2.773	28.490	
10	Orșova	17	76	8.863	66.540	
11	Arad	19	67	6.867	88.305	
	Total	208	475	75.832	640.066	

Numărul pueților plantați a fost de 640.000, cari dacă ar fi fost puși la un loc, ne-ar da o suprafață împădurită de circa 130 hectare.

Cele mai multe serbări au fost organizate de d-nii ingineri silvici:

1. I. Pavalache, șeful ocolului silvic Craiova . . . 20 serbări
2. I. Păcuraru » » » Moneasa . . 20 »
3. Liviu Pop » » » Lugoj . . . 18 »
4. V. Ionescu » » » Tismana . . 14 »
5. Titus Cerschi » » » Cărbunefi . . 13 »
6. Mihai Ostianu » » » Soroca . . . 12 »
7. P. Costinescu » » » Balinț . . . 11 »

Cea mai frumoasă serbare a fost organizată, ca și în trecut, de Direcția VII regională silvică Craiova, unde d-l ing. subinspector silvic Andrei Boldescu a vorbit cu căldură, în fața autorităților și școalelor din capitala Olteniei, despre importanța acestei serbări.

C R O N I C A

Cronica internațională a lemnului

— Lunile Februarie și Martie 1931 —

Criza economiei forestiere din România nu manifestă nici o tendință de îmbunătățire. Capitalul devine din ce în ce mai greu de găsit, iar piața capătă aspecte de nesiguranță și surpriză. Într'o atare atmosferă orice activitate îmbracă caracter de circumspecție, vecină cu timiditatea.

Intreprinderile mari se feresc de orice operație, care ar provoca investiții sau care ar mobiliza — pentru o durată mai mare — capital. Cumpărătorii — comerțul intermediar de «en-gros» — achiziționează cantități reduse, pe cari le pot desface repede. Totul are caracter de provizorat, marcând cea mai mare dezechilibrare economică ce s'a înregistrat vreodată.

Campania construcțiilor — a cărei apropiere ar fi trebuit să însemne o stimulare a comerțului forestier — se prezintă sub cele mai deprimante perspective. Deși cheresteaua se oferă la prețuri mult inferioare față de anul precedent, totuși nu are nici o influență, întrucât alte materii prime — cimentul, de exemplu — se mențin tot la prețuri ridicate, sub scutul unor taxe vamale favorabile. La această criză contribuie, în largă măsură, și abrogarea legii de încurajarea construcțiilor survenită în anii precedenți.

În general, prețul cherestelei în lunile Februarie și Martie curent, a continuat să scadă. Fenomenul se datorește influenței situației economice generale și goanei de desfacere a producătorilor, la orice preț și în orice condiție.

Se cuvine să consemnăm tendințele de eliminare din comerțul lemnului a intermediarilor, producătorii intrând în directă legătură cu masele consumatoare prin înființarea de depozite, reprezentanțe, etc.

Venirea primăverii accentuează și mai mult lăncezeala pieței lemnului de foc, dealtfel destul de lipsită de interes în aceste două luni. Prețul lemnurilor de foc a variat în țară după regiune.

La Chișinău s'a oferit la 8.900 lei vagonul, lemnul tare, iar la Sibiu, pentru garnizoana locală, la 5.200 lei.

Tot pentru armată, s'a oferit 100 vagoane de lemn tare de foc la 2.700 lei, ab gara Stănceni, și 200 vagoane la 3.800 lei, ab gara Tg.-Mureș. Pentru garnizoana Tg.-Mureș, C. A. P. S. a făcut oferta la 4.500 lei vagonul, transportat în curtea unității.

În București, prețul lemnului de foc a variat, în cursul acestor două luni, între 6.000—7.400 lei vagonul esență fag și 6.200—7.700 lei vagonul de cer. «En detail», mia de kgr de fag a scăzut dela 1.300 la 950 lei, iar cerul dela 1.350 la 1.050 lei. (Lemnele se înțeleg transportate la domiciliu).

La export nici un semn de mai bine. În țările din bazinul mediteranean, cari ofereau cele mai bune plasamente pentru cheresteaua noastră, se întâmpină azi mari greutăți. Pe lângă concurența lemnului sârbesc, azi se adaogă produsele Uniunii Sovietice, care a și reușit să încheie un contract de 93.000 m c, cu un sindicat egiptean. Prețul pe m c de cherestea este de 42 silingi englezești (1 shiling = $\frac{1}{20}$ liră st.) cif. Alexandria, adică 1.720 lei.

Sovietele înțeleg eforturile lor și în spre Siria, un alt debușeu al cherestelei românești.

Ungaria, cea mai însemnată piață de desfacere a lemnului nostru de foc, prin taxa vamală pusă la import (1740 lei pe vagon) îngreuiază plasarea lemnului din Ardeal pe piața ungară.

După datele apărute în luna Martie c. asupra exportului nostru forestier pe 1930, rezultă că — în raport cu 1929 — a scăzut: cantitativ cu 80% și în valoare cu 66%.

În vederea recăștigării capacității de concurență a produselor noastre lemnoase, cercurile interesate a făcut propuneri guvernului pentru revizuirea tarifului vamal și a politicii transportului. Ținem să relevăm că actuala concepție fiscală a Regiei c. f. r. calcă un principiu de mare importanță și anume acela că, în angrenajul Statului, calea ferată are în primul rând o funcție economică și socială. De altfel, politica c. f. r. a suferit și suferă, pentru acțiunea ei paralizantă, vehemente critice. Și ne miră această persistență, întrucât însuși d-l General M. Ionescu, actualul director general, într'un interview acordat ziarelor a recunoscut principiul enunțat de noi mai sus, asupra rolului căilor ferate în economia țării.

Piața externă se menține în aceeași stare de incertitudine, fără vreun semn de apropiată convalescență. Concurența dintre statele producătoare, contribuie într'o largă măsură la actuala situație.

În Ungaria lemnul de lucru și cheresteaua — mai ales categoriile superioare — n'au înregistrat prea mari scăderi, lemnul de foc din contră, a scăzut simțitor în ultima vreme.

Dintr'o statistică publicată în «Holzhändler» la 26/III 1931, asupra importului de lemn al Ungariei, în 1930, se vede că Cehoslovacia a ocupat locul României, în ce privește cheresteaua și lemnul de lucru (rășinoase). Am reușit,

însă până acum să ne conservăm întăietatea pe piață a lemnului de foc, 52% din totalul lemnului foc de importat de Ungaria, provine din România.

Uniunea vamală proiectată între Germania și Austria a fost de natură a insufla și economiei forestiere austriace speranța unor vremuri mai bune.

În Germania, barometrul economic înregistrează continue scăderi, mai ales că activitatea construcțiilor se anunță sub cele mai pesimiste perspective. Pe de altă parte, situația generală se agravează, iar armata șomerilor se mărește săptămânal cu noi contigente.

Cererea în lemn de lucru scade mereu, iar prețurile se crede că vor atinge în curând nivelul cel mai inferior posibil. Seria falimentelor începută în trecut, se accentuează în acest an.

În Jugoslavia, Cehoslovacia și Polonia întâlnim aceeași ambianță economică de nesiguranță și lipsă, cu efecte puternice și în câmpul producției forestiere. Guvernele polonez și jugoslav încearcă, ca o primă măsură de remediere a crizei forestiere, cãrtelarea producătorilor de lemn. Pentru lãrgirea bazei de acțiune, urmând sugestiile oficiale, în cursul lunii Martie curent s'au dus tratative la Viena între reprezentanții industriei forestiere română și jugoslavă.

Franța este astăzi singura țară europeană unde se observă oarecare animație pe piața lemnului, datorită construcțiilor proiectate în Franța nordică și centrală. Faptul însă, că oferta depășește cu mult cererea, prețurile nu manifestă nici o tendință de urcare.

Problema lemnului sovietic a făcut să curgă multă cerneală în ultima vreme. Reaparitia Uniunii Sovietice, instantanee și brutală, a surprins lumea și a contribuit mult la agravarea situației Europei. S'a botezat modalitatea de comercializare însușită de Soviete *dumping* și o vastă literatură de interpretare a răsărit ca din pământ. Nu este ziar forestier, mai mult sau mai puțin economic, să nu dedice în fiecare număr un articol acestui subiect «en vogue».

Cifre apărute de curând, ne permite a afirma că în materie forestieră nu poate fi vorba de *dumping*. Prețurile la cari se încheie azi diverse tranșacții între soviete și țările nordice (Olanda, Belgia, Anglia) nu sunt de loc sub cele normale.

Lucrul acesta nu numai că se verifică prin cifrele cari se publică—după o statistică oficială germană—in ziarul «A Magyar Fakeskedő» din 26 Martie c., dar aceste date ne arată că materialele lemnoase sovietice ajunse pe piața germană sună mai scumpe decât produsele similare din celelalte state europene exportatoare de lemne. Dăm mai jos câteva cifre, cari se referă la 100 kgr din marfa respectivă.

Origina mărfii	Bușteni de rășinoase	Cherestea	Traverse de rășinoase
	Prețul în mărci ger. (1 marcă = 40 lei)		
Rusia	5,44	11,10	8,19
Suedia	4,57	10,46	—
Cehoslovacia	4,57	10,99	6,37
Austria	4,07	10,37	—
Polonia	4,38	10,45	6,22
Lituania	3,60	—	—
U.S.A. (St. Unite)	—	16,09	—
Finlanda	—	10,26	6,70
Danzig	—	—	7,51
România	—	10,08	—

Prețul de lei 1720 (42 Shilingi) la care s'a încheiat contractul dintre soviete și cartelul egiptean și constatările de mai sus, schimbă cu totul aspectul problemei sovietice. Cu toate că lemnul este gratuit, iar munca plătită cu o mizerabilă cartelă de alimente, totuși cherestea rusească este grevată de cheltuieli de transport și prelucrare, în așa măsură, că nu poate fi oferită sub prețurile socotite — în prezent — normale.

Gh. I. Ionescu

• * •

C o n f e r i n ț e

În seria conferințelor agricole organizate de Soc. ing. agronomi, dl Mihail Manoilescu, Ministru de industrie și comerț, și-a dezvoltat Joi 5 Martie, în Aula Academiei de comerț, conferința «Criza agricolă în cadrul internațional».

După o scurtă privire asupra aspectului agriculturii țării noastre dinaintea războiului, când cultura agricolă se făcea tot așa de primitiv ca și astăzi, având însă avantajul producției pe suprafețe întinse, d-se arată, că la noi nu a existat nici o preocupare de ordin economic în legătură cu agricultura.

Lipsa de organizație a producției pe baze economice și desconsiderarea totală a tuturor normelor de comerț, au dus la criza de desfacere a produselor agricole de după război.

Abia acum observăm că o dezvoltare sănătoasă și solidă a tuturor claselor sociale din țara noastră, nu se poate baza pe o producție primitivă țărănească. Se impun deci măsuri de adaptarea producției agricole la necesitățile piețelor de desfacere.

Făcând apel la cifre statistice, dovedește, că producția agricolă după război crește disproporționat mai mult, față de creșterea populației și a puterii sale de consumație.

Capacitatea de absorbție a produselor agricole în raport cu a celor indu-

striale, este mult mai mică. Pentru vite, produse animale, ouă, etc., cererea este totuși mai mare și în această direcție trebuie să ne organizăm producția.

D-l Manoilescu face apoi o aspră critică industriei țărilor din Apus, care n'a redus de loc și nici nu înțelege să reducă prețul de cost al produselor sale. Astăzi, cu munca unui singur lucrător industrial, se poate cumpăra munca a 10 muncitori agricoli.

Trebuie să ne emancipăm odată de tutela economică a Occidentului și mijlocul nu poate fi altul decât o strânsă colaborare între industria națională și producția agricolă a țării.

Spre mândria noastră, a tuturor, la noi nu există ca în Apus o clasă parazită, care numai consumă, fără să producă nimic. La noi, toate forțele sunt efectiv producătoare, iar mântuirea nu o vom găsi decât în noi și într-o adaptare deplină la nevoile zilei.

Joi 12 Martie a vorbit d-l M. Șerban despre: «Organizarea agricultorilor în vederea combaterii crizei agricole».

S'a ocupat în special de organizarea micilor producători, făcând propuneri în acest sens.

Joi 19 Martie a vorbit d-l P.of. Nasta despre: «Rolul științei și al slujitorilor ei în combaterea crizei agricole».

Criza de astăzi spune d-sa, nu va fi nici când vindecată, dacă nu vom pune știința în slujba ridicării producției agricole.

Rentabilitatea din trecut a agriculturii noastre, care nu se folosea de loc de indicațiunile științei agricole, a fost totuși posibilă numai pentru motivul, că munca, acest element principal de producție, era pusă la dispoziția marelui agricultor aproape gratuit. Din acest motiv, agricultorul eră scutit de orice investiții, care ar fi micșorat rentabilitatea exploatarei.

Astăzi lucrurile s'au schimbat fundamental. Măna de lucru își cere dreptul ei, ca factor de producție și în situația de astăzi, numai știința mai poate fi un mijloc de vindecare a nevoilor agriculturii.

Știința are posibilitatea să cunoască toate elementele cu care se lucrează în agricultură: climă, sol, vegetație, factorii economici și tot ea ne indică metodele cele mai potrivite pentru exploatarea acestor elemente în modul cel mai armonios.

Numai prin mărirea producției la hectar, vom putea rezista concurenței celorlalte țări.

Din toate aceste motive, se desprinde necesitatea de a ne crea o știință națională și un corp de specialiști bine pregătiți. Trebuie deasemenea studiat comerțul și mijloacele de adaptarea lui la cerințele actuale ale pieței.

Joi 26 Februarie a conferențiat d-l Gh. Cipăianu, vorbind despre: «Combaterea crizei agricole prin raționalizarea producțiunii».

În lupta pentru combaterea crizei agricole, putem avea un sprijin efectiv în raționalizarea culturii și într-o binechibzuită desfacere a produselor agricole.

Măsurile, care trebuiesc luate, sunt de două feluri: unele cu caracter par profesional, între care: utilizarea la maximum a tuturor mijloacelor științifice de

cultură, alternanța culturilor, cultivarea plantelor industriale, combinarea producției animale cu cea vegetală etc., iar altele cu caracter economic și financiar, care cad exclusiv în sarcina Statului.

În această ordine de idei, d-l Gh. Cipăianu evidențiază rolul, pe care ar trebui să-l aibă Banca Națională în acordarea de credite eftine agricultorilor și pe termene lungi. Recomandă deasemenea reducerea impozitelor și a taxelor de transport pe c. f. r.

În ceea ce privește colectivizarea producției agricole, idee foarte mult comentată în ultimul timp, d=sa demonstrează în baza experienței făcute în trecut, că la noi această înfăptuire este o imposibilitate de fapt. Lucrul acesta s'a realizat numai în Rusia sovietică și numai cu forța.

V. L.

* * *

D-l M. P. Florescu în seara zile de 8/III/931 a ținut la Ateneul Român, conferința sa despre «Pădurile României la o răspântie», spunând, în esență, următoarele:

Criza generală, care bântue azi toate ramurile de industrie, stăpânește mai bine de doi ani și industria forestieră din România.

În industria forestieră din România, criza se manifestă printr'o scădere mare de prețuri la produsele lemnoase și mai ales printr'o lipsă de tranacții noi mai importante.

Dumpîngul rusesc agravează criza forestieră dela noi. Politica guvernului sovietic, de a acapara piețele de desfacere pentru produsul lemnos, pe care le stăpâneam, în special în Orient, face ca mare parte din cheresteaua noastră să nu se poată vinde.

Exproprierea multe de păduri, pentru islazuri comunale, au făcut să producem prea mult material, plătind munca relativ scump în timpul când el este mai slab cotate.

Taxele la export menținute aceleași și în timpul actualei crize, precum și urcarea de către unele țări importatoare a taxelor de import, contribuie mult la mărirea crizei, în industria forestieră națională. O influență nu mai puțin îngreunătoare o au și impozitele mari, care grevează azi proprietatea forestieră.

Scăderea prețului la produsele forestiere, ca o consecință a lipsei de de=bușeu, a adus o mare perturbare în industria forestieră. Scăzând prețurile, multe fabrici de cherestea au închis porțile, concediind muncitorii și dând naștere astfel la un număr mare de șomeri.

Pentru ameliorarea crizei din industria forestieră trebuie dusă o politică serioasă pentru scăderea impozitelor și a diferitelor taxe ce se percep, pentru produsele lemnoase la export și transport.

Materialului de cherestea, deja fasonat, ce-l avem în țară în cantități considerabile, să-i căutăm un de=bușeu cât mai convenabil, iar cel, pe care-l vom fasona de acum încolo, să-l producem cu cât mai puține cheltueli și în sortimentele cele mai căutate pe piața străină.

Prin creiere de cooperative de muncă s'ar putea ajuta și muncitorii, scăzându-se tot odată și prețul de cost al fabricantului.

Înlăturându-se intermediarii nefaști din industria și comerțul lemnului, s'ar aduce mari servicii atât proprietarilor de păduri cât și Statului.

Corpul silvic, în lupta sa ce o dă pentru păstrarea patrimoniului forestier, a acționat pe toate căile pentru înlăturarea crizei din industria forestieră. S'a opus din răspuțeri continuării exproprierilor de păduri pentru islazuri comunale.

Prin înființarea CAPS-ului și a Regimului silvic din Ministerul de Domenii caută să excludă intermediarul din industria și comerțul lemnului, îndrumând și proprietatea particulară forestieră pe o cale mai bună.

Conducătorii țării, fiind sesizați din partea specialiștilor, studiază posibilitatea reducerii taxelor, care grevează asupra industriei și comerțului de lemn.

Numai printr'o politică națională forestieră rațional aplicată, se mai poate îndrepta situația grea, în care se află azi industria forestieră din România.

Fr.

R E C E N Z I I

C. Argetoianu, fost ministru.

RoIul Statului în raționalizarea culturii.

Conferința ținută la Institutul românesc de organizarea științifică a muncii, în ciclul «Săptămânii culturii raționalizate», la 23 Noembrie, 1930.

Deși au trecut aproape patru luni dela ținerea conferinței, totuși, faptul că această conferință s'a publicat în broșură de curând și că ideile dezvoltate într'nsa sunt tot atât, dacă nu și mai de actualitate acum, când împrumutul — care va alimenta creditul agricol, — s'a făcut, ne indeamnă să credem, că este de real interes a împărtași cititorilor noștri, cari n'au ascultat s'au n'au citit conferința, modul cum vede distinsul conferențiar rezolvirea gravei crize agricole prin care trece țara noastră.

Va surprinde — desigur — inconsecvența, ce isbește dela prima vedere, între titlul și fondul conferinței. D=I conferențiar însuși mărturisește, că a primit invitația de a vorbi, «cam la repezeală».

Justifică însă, prin anumite considerații, ce par a contraria concepțiile stabilite, alunecarea spre subiectul ce-i este mai favorit și care se întâmplă să fie și de puternică actualitate.

Problema culturii generale este foarte

interesantă, dar are un caracter mai mult academic. Școala nu joacă un rol exclusiv în promovarea civilizației și țările cele mai civilizate din lume nu=și datoresc cultura faptului că au multe școli, ci au multe școli, pentru că sunt ajunse la un nivel de cultură foarte înaintat. Factorul esențial, care contribuie la dezvoltarea civilizației unui popor, este de ordin economic, de unde: Statul trebuie să urmărească mai întâi dezvoltarea materială a individului și apoi pe cea morală.

Este o idee, ce a suscitat aprinse discuții înainte de înfăptuirea reformei agrare. Se susținea anume, deoparte, că țăranul nostru trebuia întâi pregătit prin școală și apoi să i se dea pământ și de alta, contrar. Astăzi reforma s'a făcut. Se pot susține încă ambele teze, dar este de necontestat, că numai pământul dat țăranilor a ușurat drumul formidabilului avânt spre școală de după războiu și în această privință dreptatea conferențiarului este vădită. Așadar, diligențele să se îndrepte mai mult spre țărâmul economic. Teoretic, jocul legilor economice trebuie lăsat liber; practic însă, la noi Statul trebuie să intervină, pentru că a intervenit deja prin reforma agrară, care n'a fost de fapt o reformă agrară,

deoarece la înfăptuirea ei nu s'a ținut seama de legile economice, ci o reformă juridică. Intervenționismul de Stat se mai justifică și prin faptul că vremurile sunt anormale.

Sunt azi 10 milioane ha în producțiune, mai mult decât înaintea războiului, pe când consumația este cam aceeași. Iată deci o mare turburare economică mondială, agravată de regimul de producție colectivă din Rusia, un regim, care n'are nimic monstruos și care duce la rezultate foarte interesante. Din acest punct de vedere, Rusia poate fi pentru noi nu numai o primejdie, ci și un exemplu. Nu există *du m p i n g* rusesc, căci nu este pagubă. Prețurile cu care își vinde azi cerealele Rusia sunt remuneratorii și nu au caracter provizoriu.

Și... înainte de a expune părerile sale asupra colectivizării producției agricole, de altfel scopul final al conferinței, dl Argetoianu citează partea esențială dintr'un memoriu străin al unui bun cunosător al lucrurilor din Rusia sovietică.

Nu ne îngăduie locul aci să insistăm asupra extrem de interesantelor informații ce se dau asupra: planului de 5 ani, fabricilor, condițiilor de muncă, batalioanelor de atac (batalioanelor de muncitori comuniști, cari demonstrează maximum ce se poate obține în diferitele ramuri de producție), săptămâna de 5 zile, reforma agrară, al cărei scop final este amalgamarea proprietăților comunale (kolhozuri) în vaste întreprinderi agricole cu teritorii în suprafață de 20 — 60.000 ha, conduse de Stat și ca urmare mecanizarea completă a agriculturii, etc. Din toate acestea rezultă că regimul colectivă nu se va schimba în Rusia, deoarece s'a dovedit superior și ca atare noi trebuie să contăm în prevederile noastre cu concurența permanentă a Rusiei la vânzarea cerealelor. Nu Rusia războinică e periculoasă, ci Rusia pacifică, prin lupta economică ce întreprinde.

Noi nu trebuie să disperăm totuși. Vom învinge, ca în atâtea alte împrejurări grele.

Faptul că în privința producției agricole suntem cea din urmă țara din Europa, este un bine pentru noi, căci printr'o raționalizare a culturii și printr'un efort corespunzător, am putea îndoi producția.

Posibilitatea de îndreptare nu se poate afla însă, decât în înclinarea — pentru moment — a drepturilor individuale în fața drepturilor colectivității, în realizarea marilor asociații din Rusia, nu pe cale de constrângere, căci la noi există o înțelegere culturală mai înaintată decât în Rusia, ci pe cale de convingere. Să înțeleagă lumea, că nu se poate ieși din criză, decât printr'o cultură mare, care dă posibilitatea utilizării mașinilor, realizării culturii raționale și desfacerii remuneratorii a produselor.

Agricultura noastră suferă de lipsă de credite, care nu se pot obține în starea actuală de fărâmițare a proprietății. Numai asociația poate oferi o garanție ipotecară serioasă. Controlul întrebunțării sumelor, ce eventual se vor împrumuta de Creditul Agricol, nu se poate face, decât prin controlul reciproc al interesajilor, membrii asociației.

Spre a se înlesni constituirea asociațiilor, acestora trebuie să li se acorde degrevări fiscale, proporționale cu întinderea suprafețelor din asociație, înlesniri de valorificarea produselor și mai ales credite agricole, care fiind estin puse numai la dispoziția asociațiilor, vor îndemna pe micii proprietari să se asocieze.

La acestea trebuie să se adauge acțiunea educativă a Statului, atât prin școli, cât și mai ales printr'o propagandă multiformă (stațiuni agricole, tablouri sinoptice afișate, filme instructive, conferințe, etc).

Dar... mai presus de toate, o poli-

tică bună, care să ne îndemne a ne conduce mai mult după rațiune, decât după pofte, o politică, în care elementul moral să joace rolul primordial.

În esență, d-l Argetoianu, în extrem de interesanta și luminata sa conferință, este pentru imitarea exemplului Rusiei — colectivizarea exploatații agricole.

Nu putem împărtăși optimismul d-sale în realizarea acestui ideal al timpurilor de azi, pedeoparte, pentru că țărănul nostru este fanatic conservator, el a făcut revoluție pentru a-și avea bucățica lui de pământ și ca atare îi repugnă orice impietare asupra dreptului său de pro-

prietate și pe de alta, pentru că acea politică bună nu se poate întreprinde la noi.

Admițând, că — de bine de rău — ar lua ființă asociațiile, politica își va stropși de grabă și aci otrava ei, profitorii vor activa și aci în dauna asociațiilor, ideea se va compromite și... Doamne ferește — ar urma la noi bolșevismul după colectivizare, nu invers, cum s'a întâmplat în Rusia.

Ce a rămas la noi din cooperatie, o formă de colectivizare, pe care o experimentăm de atâția ani?

N. N. Caragea

Congresul dela Stockholm

B. Iwaschkewitsch. U. S. S. R.

Die wichtigsten Eigenarten der Struktur und der Entwicklung der Urwaldbestände.

Caracteristicile cele mai importante ale structurii și dezvoltării arboretelor virgine.

În 1923 s'a înființat la Wladivostok o universitate cu o secție silvică. În 1926 i s'a afectat acestei secții un ocol silvic, cu o pădure în suprafață de 66.168 ha, unde în 1927 s'a întemeiat o stațiune de cercetări. Pădurea afectată se găsește situată pe coastele munților, la o altitudine de aproximativ 1000 m și pe văi cu un sol aluvionar compact.

Numărul esențelor și arbuștilor este de 165.

Din cercetările făcute în această pădure, d-l Iwaschkewitsch deduce următoarele mai însemnate deosebiri între pădurea virgină și pădurea cultivată:

1. Importante variațiuni în vârsta ar-

borilor, dela 1—350 ani; masa principală a arboretului prezintă un caracter de vârste oarecum uniform și întregul arboret este format din diferite clase de vârste diferind una de alta cu aceeași mărime (35 — 40 ani).

2. Această structură a vârstelor arboretului se oglindește în clasificarea arborilor după clasele de diametre.

Prin contrast cu pădurea cultivată, aci însă nu constatăm în jurul diametrului mediu un număr maxim de arbori.

Cu toată neregularitatea curbei de clasificare, se observă totuși o serie de mici maxime care de asemeni corespund în arboret cu clasele de diametre ale vârstei medii ale diferitelor generații.

3. Limitele între care variază elementele taxatorice sunt mult mai depărtate decât în pădurea cultivată, dar în caracterul variației lor se observă totuși o oarecare regularitate.

4. Raportul dintre diametrul și înălțimea arboretului se poate exprima prin ecuațiuni logaritmice.

5. Pozițiunea arborilor model în arboret depinde de constituția și consistența arboretului.

6. Regenerarea pădurii virgine nu are loc neînterupt, ci periodic.

7. Ca o consecință a marelui concurs, creșterea arborilor în primii 100 de ani este foarte mult încetinită.

Creșterea se continuă până la vârste înaintate și deaceia predomină în pădurea virgină esențele de umbră.

8. În pădurea virgină, 50% din arborii de vârste înaintate sunt intrați în depericiune (putrezire).

9. Problema cea mai apropiată ce se pune în studiul pădurilor virgine este determinarea precisă a distribuției vârstelor arboretului și a schemei de dezvoltare, precum și întocmirea de tabele de creștere, care trebuie să aibă în vedere succesiunea generațiilor.

J. Konšel, Tcheco-Slovaquie.

Kurze Bemerkungen zum System und Arbeitsgang im Waldbaulichen Versuchswesen.

Scurte considerațiuni asupra sistemului și mersului lucrărilor în cercetările forestiere.

Privind istoric-evolutiv chestiunea cercetărilor forestiere și făcând o examinare mai de aproape a problemelor care formează obiectul acestor cercetări, dl inginer Josef Konšel, profesor la Școala superioară de silvicultură și directorul institutului Statului de cercetări forestiere din Brno, deduce un principiu fundamental în organizarea metodelor de cercetări: Comparabilitatea, condiționând de acest principiu succesul comun al asociațiilor internaționale ale institutelor de cercetări forestiere.

T. Bălănică

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

Nr. 1, Ianuarie, 1931.

G. Géneau.

Monsieur Charles Guyot.

O schiță omagială asupra vieții și fișei lui Charles Guyot, fost director al Școlii Naționale de Ape și Păduri dela Nancy, mort la 24 Decembrie 1930.

Revista Pădurilor, în Nr. de Februarie 1931, și-a spus cuvântul de pioasă admirăție pentru ilustrul francez, prin pana de-lui profesor P. Antonescu.

J. Sornay.

Les améliorations pastorales en Savoie.

Ameliorațiunile pastorale în Savoia.

Prin legea din 31 Iulie 1920, completată prin cea din 30 Decembrie 1928, stabilindu-se, ca o parte din produsul taxelor asupra jocurilor de noroc să se distribuie ca subvenție pentru lucrările de ameliorare, întreprinse de comune, județe și asociațiuni pastorale, la pășunile de munte, ce le aparțin, silvicultorii francezi au trebuit să prezinte propuneri pentru acordarea subvențiilor și în con-

secință să se ocupe activ de punerea în valoare și amenajarea pășunelor înalte.

Greutățile n'au lipsit și pentru că lucrările de ameliorare, ce trebuiau întreprinse, erau numeroase, s'a impus seriozitatea lor :

Drumuri. Primele griji s'au îndreptat spre accesibilitatea drumurilor.

Chalets. Casele de adăpost pentru păstori și personal, de mare și urgentă utilitate.

Staulele. Vitele încă au nevoie de adăposturi bune, căci s'a constatat, că o scoborire de temperatură aduce și o scădere a cantității de lapte: iar lipsa de adăpost contribuie la dezvoltarea boalelor, în genere pulmonare. Au venit apoi în ordine: ameliorare adăpătoarelor și peluzelor.

Aceste lucrări au pus pe silvicultori în contact cu populația munteană, cunoșcându-i astfel nevoile și greutatea vieții și oferindu-le tot concursul lor pentru îmbunătățirea mijloacelor de trai.

M. Roy.

Un bel exemple de restauration forestière. La forêt de Pelussin.

Un frumos exemplu de restaurație forestieră. Pădurea Pelussin.

E vorba de o pădure pe muntele Piolat — Olimpul vechei Galia — pe valea Ronului, pădure comunală, care cu 100 de ani în urmă fusese aproape distrusă, și care, după apariția codului silvic dela 1827 și a silvicitorilor, s'a refăcut, redevinând utilă comunei.

A. Flaugère.

Flore pliocène de la vallée du Rhone.

Flora pliocenă a văii Ronului.

Un articol de studii speculative. Dacă, începând cu sfârșitul timpurilor terțiare, cadrul regiunii noastre pare să se fi schimbat puțin, nu s'a întâmplat acelaș lucru cu figuranții, cari ocupau scena atunci. Unii au dispărut complet de pe fața globului, alții — cei mai numeroși — au dezertat din regiunile noastre, devenite nelocuibile pentru ei. Acești figuranți sunt așa zisele esențe exotice. În sfârșit alții mai rezistenți s'au cramponat de solul ancestral, adaptându-se noilor condițiuni.

Et. Hubault.

Chronique entomologique. Lépidoptères.

Cronica entomologică. Lepidoptere.

De câțva timp cercetările privitoare la invazia insectelor în păduri se orientează spre studiul condițiunilor climaterice, care par să le conducă și mai ales spre studiul «microclimei», adică a temperaturilor particulare, umidității speciale a aerului și solului, vitezi vântului și insolației în arboretele unde au loc invaziile.

În lumina acestor considerații, autorul se ocupă de câteva lepidoptere ca: *Evetria buoliana*, *Steganoptycha diniana* etc. și de paraziții lor.

N. N. Car.

L'ÉCHO FORESTIER.

Februarie, 1931, No. 2536.

Marcel Monniñ.

Bois et fer.

Lemn și fer.

După un studiu descriptiv al proprietăților tehnice ale acestor două materiale, autorul calculează rezistența lemnului la diferite eforturi (compresiune, flexiune, tracțiune, flambaj, forfecare, etc.).

Le bois russe.

Lemnul rusesc.

Ședința agricultorilor din Franța, ținută la 21 Ianuarie 1931 la Paris, a fost consacrată unui studiu al repercursiunilor «dumpingului» rusesc, asupra comerțului de lemne.

D=I Goblet d'Alviella, președintele Soc. centrale forestiere belgiene, s'a declarat partizan al liberului schimb, argumentând că prin închiderea barierei lemnului rusesc, țările importatoare ar fi dezavantajate. În acest caz țările exportatoare din Nord nemai fiind concurate, ar urcă din nou prețul.

Consiliul general al comerțului și industriei lemnului din Belgia a decis să lase libertate completă importului de lemn rusesc în Belgia. S'a intervenit pe lângă guvern în acest sens.

D=ni Hirsch, Blanc și Nicolay, arată că în scurt timp s'ar putea ca piața franceză să fie inundată de lemnul rusesc și că măsuri de protejirea producției naționale se impun cât mai neîntârziat.

Printr'un decret Regal, Spania interzice pătrunderea în țară a lemnului provenit din țările cu care nu are relații comerciale.

Măsura s'a luat pentru a împiedeca importul rusesc.

Germania, care în 1925 importa din Rusia circa 150.000 m³ lemn, în 1930 a importat circa 400.000 m³, din totalul de 2 mil. m³ ce importă anual.

Se spune că Germania ar fi încheiat cu Rusia un contract în acest sens.

No. 2537.

Bois et fer.

Lemn și fer.

În continuare studiul din numărul trecut.

L. Larguier.

Les bois coloniaux, leur usinage, leur emploi.

Lemnele coloniale, prelucrarea și întrebuințarea lor.

Piața lemnului în Franța, lemnul din Nord.

V. L.

JURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 1, Ianuarie, 1931.

A. P... y.

A propos d'organisation du service des forêts.

Relativ la organizarea serviciului pădurilor.

În numărul pe luna Mai 1930 al «Zeitschrift-ului», s'a publicat de d. W. Ammon un articol foarte interesant asupra organizării forestiere. Acest articol este analizat de autor, subliniind părțile mai juste. E vorba între altele și de suprafața păduroasă ce poate fi administrată de un tehnician într'o gospodărie intensivă. Se spune că această suprafață ar fi de 1150 ha.

Din concluzie citez aceste rânduri ade-

vărate: «prosperitatea pădurii depinde de intensitatea culturii, și aceasta la rândul său de maximum de activitate pe care tehnicianul i-o poate consacra. Organizarea cea mai bună este aceea care eliberează pe funcționarul forestier de treburile administrative pentru a se dedica mai mult exploatarei culturale și comerciale».

Eric Badoux.

Politique forestière britannique. Le bilan de dix ans de reconstitution forestière.

Politica forestieră britanică. Bilanțul a zece ani de reconstituire forestieră. (Urmează).

Cu politica forestieră engleză s'a întâmplat ceva curios. Poporul englez, care este cel mai conservator, n'a știut să-și păstreze pădurile, exploatându-le în trecut fără sistemă, încât au ajuns la defrișare.

S'a încercat încă din secolul al 18-lea a se face plantațiuni, pentru a se procura lemnul necesar. Consumul fiind mai mare, a trebuit să se permită importul și așa plantațiunile s'au lăsat în părăsire.

Războiul mondial a dat lovitură cea mai dureroasă, căci ne mai putându-se importa lemn, a trebuit să se consume aproape toate pădurile indigene.

Toate acestea au determinat constituirea unei «comisiuni forestiere», care din anul 1919, lucrează neîncetat la reconstituirea pădurilor.

R. de Gotrau

Voyage d'étude organisé par l'Inspection fédérale des forêts du 13 au 19 Juillet 1930.

Voiaj de studiu organizat de Inspecțiunea federală a pădurilor, dela 13 la 19 Iulie 1930.

În scopul de a se informa asupra lucrărilor silvice mai importante ce se fac, s'a organizat acest voiaj de studiu la care au luat parte 25 reprezentanți din 16 cantoane.

S'au făcut în total 6 excursiuni în cantoanele Schaffhausen, Zurich, Schwyz și Unterwald. S'au văzut lucrări importante de corecțiunea torenților, de împăduriri, construcții de drumuri forestiere.

A. V. R.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 1, 1931.

Heyer.

Die britische Forstpolitik.

Politica forestieră britanică.

Războiul a făcut de actualitate o preocupare engleză pentru pădure sau mai corect pentru economia forestieră, ca o consecință a revizuirii concepțiunii liberului schimb și a tendinței generale de independență a economiei naționale ce se manifestă cu atâta furie în toată lumea. Dela 5% procent de împădurire relativă, englezii s'au hotărât să ajungă la 12% = 3 milioane ha pădure economică. În 80 ani s'a plănuit a se împăduri 700.000 ha. Cheltuielile pentru primii 40 ani s'au evaluat la circa 12 miliarde lei. După 10 ani de activitate, comisiunea însărcinată cu această operă a reușit să cumpere 240.000 ha teren de împădurit și a cheltuit circa 3,6 miliarde lei din care 78,3% pentru lucrări de împădurire. În același timp se fac colonizări de lucrători, se organizează învățământul forestier și instituții de cercetări forestiere.

De astădată, Statul englez s'a abătut dela concepția tradițională de a nu se amesteca în chestiunile de producțiune

și reprezintă cel mai mare participant la această operă. Urmează apoi: comunele și asociațiile particulare.

Mantel.

Die Ebersberger Waldordnung aus dem 13. Jahrhundert.

Regulamentarea forestieră în Ebersberg în secolul al 13-lea.

Bazat pe studii și migăloase cercetări în archive, autorul dă o icoană a gospodăriei forestiere a ținutului forestier dintr'o vreme așa de îndepărtată. Se arată dispozițiunile de poliție forestieră, gospodărirea pădurii, a vânatului, care era de altfel precumpănitor, etc. Toate acestea dovedesc un înalt grad de cultură a pădurii în evul mediu.

Kossenakis.

Skizze des grichischen Waldes.

Schiță a pădurii grecești.

Se trece în revistă pădurea grecească, mai mult sub aspectul său natural: climă, floră, zone forestiere, cu oarecare considerare a formelor de gospodărie forestieră.

Heft, 2.

Planke.

Föhre und Dauerlupine.

Pin și Lupin (L. polyphilus).

În Germania s'au făcut multe încercări cu diferite specii ale genului Lupinus, ca plante ameliorante ale solului în pădure. Fără multe comentarii, autorul dă câteva fotografii dintr'un loc de experiență, pentru a ilustra influența plantei Lupinus polyphilus asupra creșterii arboretului. Se desprind următoarele constatări:

1. Localizează sistemul radicular al pinului în stratul humos, pe care îl cre-

iază și a cărui grosime expune pinul la răsturnările de vânt.

2. Creșterea arborilor este considerabilă sub influența lupinei, dar se pierde sub raportul calității lemnului.

Němec.

Zur Kenntnis des Stickstoffhaushaltes streuberechter Waldböden.

Despre conținutul în azot al solurilor de pădure cu practica străngerii litierei.

Problema: Determinarea turburărilor în ciclul normal al azotului dintre sol și arboret, provocate de practica străngerii literii. Se critică și explică rezultatele înșelătoare ale lucrărilor de până acum (Ramann, Ganter), cari s'au mărginit numai la stratul mineral imediat de sub cel de humus și numai în arborete de fag. De astă dată, cercetările au cuprins o mai mare parte a profilului solului, iar sărăcirea în azot nu s'a determinat numai în totalul său cantitativ, ci și modificările procentuale în combinațiunile azotoase ușor dizolvabile, ceea ce este deosebit de important pentru creșterea arborilor.

(Urmează)

Schwerdtfeger.

Kritische Bemerkungen zu der Abhandlung von Dr. Borhers und Dr. May: „Ertöhrungen. usw.“

Observațiuni critice asupra studiului d-rilor Borhers și May: «Invățăminte», etc.

Vezi recenzia «Rev. Păd.» 1930, pag. 1126, 1222 și 1223).

Contestă valoare științifică a rezultatelor cercetărilor autorilor de mai sus, dar le socotește prilej și îndemn la noui studii. De pildă, metoda cântăririi excrementelor larvelor nu dă o indicație și

gură asupra activității lor defoliatorie, întrucât recolta de excremente depinde și de starea de vânt sau liniște.

Nielhammer.

Beitrag zur Kenntnis des lebenden Zellinhaltes der Rinde heimischer Waldbäume.

Contribuție la cunoașterea conținutului viu al celulelor scoarței la arborii indigeni.

Este o lucrare de anatomie și fiziologie vegetală. Se atrage atenția asupra conținutului în proteină activă a celulelor parenchimoase ale coajei.

Recenzii:

1. *Blanck*: Handbuch der Bodenlehre
2. *Christians und Gaber*: Sperrholz.
3. *Hermann*. Verueilen in fremden Walde.
4. *Görcke*: Das Reichsforstzivilrecht.

I. C. Dem.

CENTRALBLATT f. d. GESAMTE FORSTWESEN.

Nr. 9, 1930.

Schmied, Dr. Herbert.

Über den Einfluss des früheren oder späteren Beginnes der Durchforstungen auf die Höhen- und Stärkenentwicklung in jüngeren Buchenbeständen.

Influența răriturilor târzii sau timpurii asupra dezvoltării în înălțime și grosime a arboretelor tinere de fag.

De când răriturile au devenit unul din bunurile economiei forestiere, se pune mereu problema, când și cum acestea trebuiesc făcute: puternice sau slabe, timpurii sau târzii, dese sau la intervale

mari. Autorul arată în lucrarea aceasta influența răriturilor timpurii sau târzii asupra înălțimei și grosimei arborilor.

Concluziunile la care ajunge sunt :

1. În arboretul de timpurii și deseori rărit, creșterea în înălțime este mai mare decât în cel rărit mai târziu și mai rar.

2. Diferențele de creștere în înălțime sunt mari în timpul celei mai mari scăderi a numărului de arbori, apoi diferențele sunt mai mici și în fine devin nule.

3. Creșterea în înălțime câștigată la început de un arboret rărit de timpuriu, nu se pierde mai târziu.

4. După o operațiune timpurie puternică urmează o scădere a creșterii în înălțime. Scoaterea unei treimi din numărul arborilor este o operațiune prea puternică.

5. Cu îndepărtarea operației puternice revine și creșterea în înălțime. Aceasta ajunge foarte mare în arboretul nerărit.

6. O timpurie repetare a operației în arboretele rărite timpurii nu împiedică mărirea creșterii în înălțime, atâta timp cât operațiunea nu e prea puternică.

7. Cea mai mare creștere în diametru este în timpul celei mai mari scăderi a numărului de tulpini după prima răritură și scade cu cât se îndepărtează de această răritură și cu cât crește numărul de operațiuni. Pentru aceleași perioade de timp, creșterea în diametru este mai mică în arboretul rărit mai de timpuriu și mai des decât în cel mărit mai târziu și mai rar.

8. Pe măsură ce se îndepărtează prima răritură și crește numărul răriturilor, scăderea treptată a creșterii în diametru pricinuește o apropiere a grosimilor din arboretele rărite târziu sau timpurii.

9. După perioada celei mai mari scăderi a numărului arborilor, creșterile în diametru devin egale.

10. O favorabilă dezvoltare în înălțime cere ca răritura să înceapă de timp

purii. Pentru dezvoltarea în diametru, o răritură mai târzie e mai puțin păgubitoare. Cele 3 puncte din regula lui Heyer — răritura trebuie să fie timpurie, potrivit de tare și des repetată — favorizează creșterea în înălțime.

11. Toate legăturile dintre dezvoltarea în înălțime sau diametru și începutul răriturii, nu sunt directe, ci se sprijină pe dependența creșterii în înălțime și diametru, de felul de închidere a arboretului. Problema influenței răriturilor târzii sau timpurii asupra dezvoltării în înălțime și grosime a fagului se supra-pune problemei influenței consistenței arboretului asupra dezvoltării în înălțime și grosime.

Recenzii.

Tirén Lars.

Über Grundflächenberechnung und ihre Genauigkeit.

Ugrenović, Prof. dr.

Le Karst Yougoslave.

Hietzgern, Ing. Vik. u. Ilkow, Ing. Arnold.

Hilfsbuch für den Eisenbetonbau für Baumeister und Bauleiter.

Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft. Tätigkeitsbericht über das Jahr 1929.

Schwartz, Ing. Hans. Die Areale von 70 Klimatypischen und Volkswirtschaftlichbedeutungsvollen Holzgargarten im gemässigten östlichen Nordamerika.

Nr. 10

Ing. Strele, G.

Der Wald und die Verbauung der Wildbäche.

Pădurea și corectarea terenurilor.

Două păreri domină astăzi în literatură față de influența pădurii asupra scurgerii apelor și deci asupra formării torențelor. Una consideră această influență hotărâtoare, cea de a doua îi dă un rol cu totul secundar. Amândouă părerile se sprijină pe constatări și observațiuni ce nu pot fi puse la îndoială. Astfel, pe deoparte, despăduririle provoacă torente catastrofale, creșterea pădurii face ca ape bogate să sece și acestea să reapară cu tăierea ei. Pe de altă parte, s'au constatat catastrofe și în locuri împădurite, s'a arătat că pădurea prin reținerea apei și a zăpezii cauzează chiar mărirea cantităților de apă.

Pentru stabilirea rolului pădurii, au fost făcute cercetări de către Institutul Central de cercetări forestiere elvețian încă din 1900. Pentru anii dela 1903—1915 observațiunile au fost date în Buletinul No. 12 al Institutului, de prof. A. Engler sub titlul: «Cercetări asupra influenței pădurii asupra nivelului apelor». Institutul a mai făcut cercetări și asupra solului, tot în același scop. Rezultatele au fost date de H. Burger în volumul 15 al Buletinului Institutului, sub titlul: «Proprietățile fizice ale pământului de pădure și a celui liber».

Autorul, pe baza cunoștințelor căpătate în aceste studii, caută să tragă concluzii practice pentru lupta contra torențelor și mai ales pentru a-i face nevătămători. Prin o nouă interpretare a datelor, ajunge la concluzia că:

Pădurea împiedică scurgerea apei și influențează asupra ei, egalizând o parte din toaleste puhoale.

Posibilitățile de reținere a apei se exercită mai mult în cazul precipitațiilor intense și de scurtă durată, pot dispărea în regiuni cu perioade de ploi lungi.

Potolirea puhoaelor are loc mai ales în cazul căderilor mici de apă, provocate de ploi torențiale scurte. În cazul căderilor mari de apă, provenite din alte

cauze, chiar cele mai potrivite condițiuni de împădurire nu mai pot împiedica torenții.

Pădurea apără și întărește pământul.

Pentru ca pădurea să-și exercite rolul ei și asupra scurgerii apelor și asupra pământului, trebuie să fie bine îngrijită și exploatată. Prin extrageri nepotrivite de arbori se poate face mult rău, ce nu poate fi compensat printr'o nouă împădurire.

Impăduririle influențează mult la potolirea torențelor, trebuie totuși prea mult timp până să se vadă efectele.

Impădurirea singură nu e suficientă în cazul unei pierderi a echilibrului coastei. Trebuie să fie începute construcțiuni, care preced împăduririle.

Construcțiunea este precedată de o foarte îngrijită cercetare a tuturor condițiilor pentru a se obține înlăntuirea măsurilor de luat: forestiere, agricole și de construcție.

Recenzii.

Nashu d, Manfred. Die Anzahl der Probestämme und die Genauigkeit der Höhenkurve.

Prosorow S. S. Die Brandflächen in Kiefernbeständen als Ansteckungsherde.

Kapherr, Egon von Weidmerk und Volk.

*. Eine Karstmonographie.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT für FORST- und JAGDWESSEN.

Nr. 1. Anul 1951.

Dr. F. Markgraf.

Aus den Südosteuropäischen Urwäldern. Die Wälder Albanien.

Despre pădurile virgine din Europa sud-estică. Pădurile Albaniei.

Pădurile din Albania sunt formate din mai multe zone: Zona Macchiilor cuprinde două feluri de asociații. O asociație de tufe, care au o creștere până la 2 m înălțime, cu arbuști cu frunze perzistente, în forma celor de dafin sau aciculare și cari cresc pe stânci și pante, mai ales în apropierea mării. Aci găsim: *Arbutus uneda* L., *Cistus villosus* L., *Erica arborea* L., *Quercus ilex* L., *Phillyrea latifolia* L. etc. Pe soluri impermeabile se găsesc, în aceeași zonă, păduri de stejar de *Quercus lanuginosa* Lam., *Quercus cerris* L., *Carpinus orientalis* Mill., *Fraxinus ornus* L., *Acer tataricum* L., *Acer campestre* L. etc.

În aceeași înălțime stau și zăvoaiele râurilor formate din *Salix alba*, *Alnus glutinosa*, *Ulmus campestris*, *Populus alba*, *Fraxinus excelsior* L., *Quercus robur*.

Zona pădurilor uscate formate dintr'un amestec de *Quercus cerris*, *Qu. conferta*, *Qu. sessiliflora*, *Carpinus orientalis*, *Acer obtusatum* W. K., sau în marginea de Vest a Albaniei: *Qu. cerris*, *Qu. pseudo-suber*, *Qu. macedonica* D. C., *Qu. sessiliflora*, *Tilia tomentosa* Much. și *Tilia platyphyllos* Scop., *Acer monspessulanum*, *A. campestre*, *A. tartaricum*, *Sorbus torminalis*, *Ostrya carpinifolia* Scop. În această zonă se duce lupta între silvicultură și agricultură, aci fiind pământuri utilizabile pentru cultură.

Zona Pinului negru este foarte evidentă prin colorația sa.

Zona pădurilor din regiunea cețoasă a munților începe la 900—1300 m și merge până la 1900—2300 m; ea este caracterizată prin predominanța fagului în amestec cu puțin brad și foarte puțin molid. În timp ce fagul formează arborete asemănătoare cu cele din Europa Centrală, bradul are un port piramidal pronunțat. Această zonă este menținută în afara acțiunii omului, din

cauza nerentabilității masivelor și prezintă întinse regiuni de păduri virgine.

În afara pădurii se găsesc indivizi izolați, cu port influențat de vânt, din speciile: *Pinus leucodermis* Ant. și *P. peuce* Griseb.

Prof. Dengler.

Die Ergebnisse einer Probeaufnahme in Buchenurwald Albaniens.

Rezultatele unei inventarieri de probă în pădurile virgine de fag în Albania.

Suprafețele luate ca probe prezintă două tipuri: un tip analog codrului grădinarit, cu o puternică acoperire verticală și altul asemănător codrului plin, așa cum s'a observat și în alte regiuni. Pe bază de date statistice și schițe exacte, luate la fața locului cu poziția indivizilor dela o anumită dimensiune ne dă idee de proporția în număr și masă a diferitelor categorii de vârste. Aspectul distribuției categoriilor de diametre și înălțimilor se redă clar prin modele reduse, făcute cu bețișoare cu diametri și înălțimi corespunzătoare, situate pe o placă de lemn.

Dr. H. Martin.

Anwendung der geschichtlichen Methode auf die Forstwirtschaft.

Intrebuintarea metodei istorice în silvicultură.

Această metodă de cercetare este intrebuintată pentru a se înțelege concepția actuală asupra maturității și revoluției. Într'o largă măsură, revoluția este în funcție de rentabilitatea pădurilor: acolo unde ele sunt extrem de rentabile (de ex. Elveția) revoluția e suprimată și se trece la o metodă de exploatare în grădinarit, care are ca scop final arborele și proce-

dează la scoaterea lui, când a ajuns la maximum de utilitate sau rentabilitate.

În regiunile cu păduri nerentabile, revo= luțiile sunt mari și stau în legătură și cu posibilitățile de exploatare.

Dr. C. G.

ALLGEMEINE FORST und JAGD-ZEITUNG.

Ianuarie, 1931.

Dr. Fr. Raab.

Die Bedeutung der Wirtschaftswissenschaften für die Forstwissenschaften und die Forstwirtschaft.

Insemnătatea științelor economice pentru economia și știința silvică.

Această conferință, prin care se pun în lumini noi scopurile politice forestiere, s'a ținut la cursurile de perfecționare, care au loc anual la Tharandt, pentru funcționarii specializați saxoni.

Herman Künanz.

Derbholz-Bonittlerungstafeln.

Se dau table noi de cubaj pe clase de bonitate pentru materialul plin de esențele: stejar, fag și pin.

Dr. Vorkampff.

Forstliche-Saatzu ht.

Selecțiunea semințelor forestiere.

În vederea selecționării se recomandă: destinarea de arborete speciale, care să fie menținute exclusiv pentru producerea semințelor. Aceste arborete se pot trata în același mod ca și livezile de pomi fructiferi, adică arborii să se mențină izolați ca să producă un coronament cât mai mare și acest coronament să fie cât mai bine luminat. La un asemenea arboret, pagubele cauzate prin starea izolată, materialului lemnos, sunt compensate prin producția fructelor.

Dr. C. G.

SILVA.

Ianuarie, Nr. 1/2.

V. Dietrich.

Versuch einer Systematik forstwirtschaftlicher Betriebe.

Încercare pentru o clasificare sistematică a exploatărilor forestiere.

Ianuarie, Nr. 1.

Von der deutschen Forstversammlung in Hannover. Bodenkundliche Fragen.

Chestiuni de pedologie.

Ianuarie, Nr. 3.

R. Müller, Vetzlar, Oberförster.

Für oder Wieder?

Betrachtungen über Herrn Professor Weber's Einstellung zur forstlichen Arbeitswissenschaft.

Pro sau contra?

Răspuns la un articol al profesorului H. W. Weber (a se vedea «Rev. Päd.» Nr. 9 pag. 1046) intitulat Psihologia și economia forestieră (considerată ca obiect de studiu). În acest articol Weber — azi decedat — în general critică tendințele de raționalizare a muncii forestiere. Autorul articolului de față ia atitudine contra lui Weber și îi reproșează orientarea lui ostilă și prea unilaterală.

Ianuarie, Nr. 3

Neuer Milderungserlass betreffend Einkommen aus Land- und Forstwirtschaft.

O nouă decizie asupra evaluării mai moderate a unor anumite venituri provenite din exploatarea agricolă și silvică.

Ianuarie, Nr. 4.

W. Schmidt, Director der forstl. Versuchsanstalt zu Lenkoran Aserbaidschan (Kaukasus).

Der Dauerwald im Lichte der Lehre von den Waldtypen. (Waldtypologische Studie).

«Pădurea permanentisată» în lumina teoriei tipurilor de păduri.

Un studiu al tipurilor de păduri, cum le-a văzut Morosoff și cum le-au dezvoltat și simplificat în urmă A. von Kruedener și profesorul Alexejeff. Se deosebesc tipuri originare, a căror genesă și dezvoltare ulterioară este datorită izolării lor față de înțiriri exterioare defavorabile și tipuri denaturate (accidentale, temporare), provenite din cele dintâi, după ce au fost expuse înțiririlor exterioare de asemenea natură. Tipurile de păduri deci nu sunt stabile.

Dacă în mod principial ele sunt în funcțiune de sol și de sub sol, apoi condițiunile exterioare pot să le modifice. Așa fiind, o pădure, un arboret poate să aibe aspectul unui anumit tip, pe când de fapt aparține altuia. A trecut, în urma înțiririlor exterioare (de ex. ridicarea literei) dintr'un tip superior în altul inferior. Numai cercetarea amănunțită a solului, a condițiunilor staționale în genere, ne poate elucida asupra caracterului tipic al pădurii. Mai de parte, autorul arată și discută mijloacele de care dispunem pentru «corecțiunea» tipurilor, pentru reconstituirea celor de clasate. Aceasta îi dă prilej a discuta teoria «pădurii permanentisate», așa zisa «Dauerwaldtheorie». Domnia-sa, din punctul său de vedere — al tipologului forestier — nu vrea să vază în această teorie posibilitatea sporirii cifrei calitative a solului, a puterii lui productive, posibilitatea de a obține randamente supe-

rioare în lemn de lucru, ci pur și simplu posibilitatea de reconstituire a unui tip, care în urma procedeelor iraționale (tratamente greșite) a suferit o degradare.

Ianuarie, Nr. 5.

Dr. I. H. Flatscher, (Wien).

Entwicklung und Aufgaben der Waldgenossenschaften in Oesterreich.

Desvoltarea și țelurile sindicalizării forestiere în Austria.

Autorul discută situațiunea dificilă, în care proprietarii forestieri — mai ales cei mici — se află față de condițiunile create de concurența mondială pe piața lemnului. Proprietatea forestieră mică — autorul înțelege prin proprietatea mică suprafețe până la 500 hectare! — în Austria este foarte răspândită și constitue — după ținuturi — 33% — 71% din suprafața păduroasă. Față de această împrejurare, autorul pledează pentru sindicalizarea (cooperarea), mai ales, dar nu exclusiv, a proprietarilor forestieri mici și discută diversele modalități de procedare în acest scop.

••

DER DEUTSCHE FORSTWIRT.

Berlin, Ianuarie, 1931, Nr. 1.

Ortegel.

Deutsches Holz unverkäuflich?

Lemnul german de nevândut?

Răspunzând unui atac al prof. Lemmel din Eberswalde, autorul vine în apărarea Consiliului silvic german cu o sumă de date foarte importante, din care vom da câteva. Din totalul materialului tăiat în anul 1930, nu se vându-se până la 1 August 1930, cantitățile:

- a) Pădurile Statului $13\% = 2,3$ mil. mc (1929: 1,0 mil.), în val. de 30,5 mil. mărci ¹⁾
 b) > comunale $8\% =$ }
 c) > particulare $16\% =$ } 5,7 mil. m, în valoare de 70 mil. mărci.

La încasările anului 1930 s'au înregistrat deficiente față de prevederi: 10% la pădurile Statului, 15% la pădurile comunale și 21% la particulari.

Venitul net pe hectar a scăzut deosebiți din cauza scăderii prețurilor seminilor, fluctuația lui fiind următoarea:

	1927/28	1928/29	1929/30
a) Pădurile Statului, Mărci:	41,21	34,08	17,14
	$\% <100>$	$<83>$	$<42>$
b) Pădurile comunale, Mărci:	39,74	26,86	20,70
	$\% <100>$	$<68>$	$<52>$
c) Pădurile particulare, Mărci:	33,50	26,25	15,34
	$\% <100>$	$<78>$	$<46>$

A n e x ă: Holzanzeiger Nr. 1 publică mișcarea lemnului în primele 11 luni ale anului trecut.

Nr. 4.

Erüchtenicht-Göttingen: Die Schicksalswolke im Osten.

Se analizează situația creată Suediei și Finlandei, de politica de «dumping» dusă de Rusia Sovietică. Comentând un articol apărut în revista suedeză «Skogen», din 15/XI/1930, autorul subscrie la optimismul sănătos al cercurilor scandinave.

A n e x ă. Holzanzeiger Nr. 4 publică convenția încheiată între Rusia și o firmă din Breslau pentru livrarea a 50 mii mc cherestea.

Nr. 7.

W. von Weltstein-Westersheim.

Über Vermehrung der Aspe. (Populus tremula) und anderer Pappeln.

Asupra răspândirii plopului

lui tremurător și a celorlalți plopi.

Nr. 8.

Schutz für die deutsche Forstwirtschaft!

Protecție pentru economia forestieră germană.

În presa de specialitate la început, și acum și în presa cotidiană, se discută chestiunea protecției economiei forestiere germane prin adoptarea unui regim vamal prohibitiv. Cererea proprietarilor de păduri — susținută și de cercurile oficiale silvice — este vehement combătută de reprezentanții industriei lemnului, cari cer menținerea statului-quo.

Acest articol vizează cu noi argumente în favoarea tezei proprietarilor de păduri:

Die Organisation des Absatzes in der Forstwirtschaft.

Organizarea vânzării în economia forestieră.

G. I. I.

1) O marcă = 40 lei.

**SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT
FÜR FORSTWESEN.**

Ianuarie, 1931.

Prof. W. Schädelin, Zürich.

**1. Ueber Klasseneinteilung und
Qualifikation der Waldbäume.**

Impărțirea arborilor în clase și calificarea lor.

Lucrările din cultura pădurilor, referitoare la conducerea masivelor (lămuriri și rărituri) trebuiesc să țină seamă atât de rezultatele cercetărilor științifice, cât și de aplicarea lor în practică.

Din nefericire, puțini s'au străduit până în prezent să îmbrățișeze aceste două scopuri în lucrările lor, căci după cum spune Cotta, silvicultorii din practică nu lasă mai nimic scris din observațiile lor, iar din cei cari scriu, puțini au posibilitatea să lucreze în pădure.

Ca să corecteze acest neajuns, d-l prof. Schädelin încearcă să dea o clasificare a arborilor în masiv, cât mai generală, simplă, logică și ușor de înțeles pentru aplicat în practică.

Pentru aceasta, ține seamă de elementele biologice (oecologice) și de cele economice, din masiv (pozițiunea arborilor în masiv, forma trunchiului, forma coroanei și calitatea acestora).

Clasificarea se referă la masive regulate în stare de prăjiniș și codrișor, întrucât în arborete mai tinere schimbările arborilor dintr-o clasă în alta sunt mai active.

După pozițiunea lor în masiv, arborii se împart în: predominant, codominanți, dominanți și cu coroana supusă¹⁾ (unterständig). Arborii uscați ne mai având nici un

rol fiziologic în masiv, nu sunt luați în considerare.

Clasificarea cu privire la trunchi și la coroană se face prin calificativele: bun, mijlociu, insuficient (gering).

Pentru ușurință d-se stabilește:

a) Pozițiunea arborilor în masiv cu numerile:

100 = predominant.

200 = codominant.

300 = dominant.

400 = cu coroana supusă.

b) Calitatea trunchiului cu numerile:

10 = bun.

20 = mijlociu.

30 = insuficient.

c) Calitatea coronamentului cu numerile:

1 = bun.

2 = mijlociu.

3 = insuficient.

Cu ajutorul acestor numere, fiecare arbore poate fi clasificat ușor și suficient atât din punct de vedere oecologic, cât și economic.

Astfel prin numărul 121 înțelegem: arbore predominant cu trunchiu mijlociu și coronament bun.

Prin 212: arbore dominant, cu trunchi bun și coronament mijlociu, etc.

Din combinațiile acestor numere se pot obține 36 clasificări.

H. Knuchel

**2. Feier des 75 jährigen Bestehens
des Eidgenössischen Technischen
Hochschule in Zürich.**

Sărbătorirea a 75 de ani de existență a Școalei politehnice din Zürich.

Se expune felul cum a decurs sărbătorirea celor 75 de ani de existență ai

1) În special la esențele de umbră (brad și fag).

școalei. — Se arată progresul realizat în acest interval de timp și se insistă asupra clădirilor noi făcute în special după războiu.

Pentru secția silvică solicită mai mult sprijin din partea forurilor competente, pentru dotarea institutului de cercetări forestiere, întrucât de pe urma lucrărilor acestuia rezultă buna stare a silviculturii elvețiene.

3. *Forstliche Studienreise vom 14 bis 19 Iulie 1930.*

Strassenbauten im Sihlwald der Stadt Zürich.

Excursia forestieră de studii de la 14—15 Iulie 1930.

Construcția de drumuri din pădurea Sihlwald a orașului Zürich.

În pădurea Sihlwald, transportul materialului lemnos s'a făcut în trecut prin plutit, pe pârâul Sihl. Până la pârâu, lemnul s'a scos cu sania sau prin corhănire.

În 1855—1860 s'a făcut un drum cu pante repezi (până la 20%) greu de întreținut pe timp ploios.

Ulterior s'a construit o rețea de cale ferată de 12 km, pentru transportul lemnului la depozit.

După războiu, cheltuelile de transport ale lemnului în regie ridicându-se peste măsură și întrucât cumpărătorii doreau să ridice lemnul direct din pădure, în anul 1925 s'a început construirea unei rețele de drumuri pentru camioane automobile.

Lemnul se scoate acum în regie până la aceste drumuri, de unde se vinde.

În cuprinsul articolului se dau date amănunțite cu privire la proiectarea și executarea lucrărilor.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, 1931 Ianuarie, Nr. 4.

Konzentration in der nordischen Holzwirtschaft.

Concentrare în economia forestieră nordică.

Douăsprezece firme suedeze s'au sindicalizat sub denumirea de «Nordsvenska Bruk», prezentând în prezent o capacitate de producție anuală de 50.000 Standards (aproximativ 233.500 m³) și 315.000 tone celuloză.

Türkei als Holzproduzent.

Turcia ca producătoare de lemn.

Nr. 5.

Herman Goldschläger.

Frankreich und Italien als Käufer zentraleuropäischen Holzes.

Franța și Italia, cupărătoare ale lemnului din Europa centrală.

R. Milcherisch, Sarajevo.

Bosnische Holzmarktlage 1930/31.

Piața bosniacă a lemnului.

Autorul arată, printre alte cauze determinante al crizei comerțului lemnului din Bosnia, și desfacerea cartelului exportatorilor români.

Prețurile au înregistrat—în 1930—scăderi de 25—30% față de 1929, multe fabrici au închis porțile. La export se întâmpină mari greutăți: scăderea puterii de cumpărare a țărilor importatoare, concurența lemnului românesc (în Franța, Africa de Nord) și a celui rusesc.

Erschwerung der rumänischen Holzexporte nach Ungarn.

Îngreunarea exporturilor de lemn românesc în Ungaria.

O corespondență în care se vorbește de taxa de import de 58 pengö (1.700 lei) pusă de Ungaria pe vagonul de lemn de foc ce se importă din România.

Se știe că până în prezent, piața ungară constituia cel mai mare consumator de lemn de foc pentru lemnul nostru.

Nr. 8.

I. F. Müller & Sohn A. G., Hamburg.

Vom deutschen Holzmarkt.

Din piața germană a lemnului.

Se publică un raport anual al unei mari firme din Hamburg asupra comerțului lemnului de lucru în 1930.

Zur Lage des rumänischen Holzmarktes.

Despre situația pieței lemnului în România.

Observațiuni și notări pesimiste asupra comerțului lemnului de foc și lucru.

Nr. 10.

Joachim Thorn, Lwow.

Între alte măsuri preconizate de industriașii polonezi pentru ameliorarea crizei forestiere, este și înființarea unui sindicat. Autorul, contrar opiniei generale, crede că sindicalizarea nu va avea efectul realizat.

Analizând conjunctura economică de azi, spune că producția forestieră este indisolubil legată de starea economică generală. Socoate drept cauze principale ale crizei lemnului polonez, reapariția pro-

duselor rusești, restrângerea consumului anumitor specii (stejar), în urma înțebuințării placajelor, și concurența lemnului american.

Sub titlul «Din piața lemnului german», se publică în acest număr un raport al Camerei de industrie și comerț din Berlin.

Nr. 11.

Alex. Steiner, Buda-Pesta.

Ungarns Rolle im mitteleuropäischen Holzhandel.

Rolul Ungariei în comerțul lemnului din Europa centrală.

Se analizează situația importului Ungariei din primele nouă luni ale anului 1930 și raporturile comerciale cu principalele țări care aprovizionează piața ungară: România, Jugoslavia și Cehoslovacia. Din datele ce se publică, se vede că la unele sortimente de materiale lemnoase, importul a scăzut — comparat cu aceeași epocă din 1929 — până la 63⁰/₁₀. Cauza, autorul o atribuie de presiunii economice generale.

Referindu-se la majorarea taxelor vamale, autorul le găsește oportune pentru protecția produselor lemnoase indigene și conforme cu politica de economii adoptată de guvernul maghiar.

Din acelaș motiv, s'a început întebuințarea de traverse de fier și beton.

Consemnăm aspectul de șovinism deplasat al articolului și agresivitatea Statului.

În alte două articole, din numărul de față, se arată situația, din ce în ce mai gravă, a industriei cherestelei în Austria și perspectivele anului 1931, pentru silvicultura cehoslovacă.

Sub titlul «Măsuri de ajutor pentru industria forestieră românească» se publică o corespondență din Bucu-

rești, în care se vorbește de conferința ținută la Ministerul de Industrie în vederea reducerii transportului pe C. F. R. și a taxelor de export.

Nr. 14.

Dr. Lukan Mitja, Lubliana.

Schwierige Lage der jugoslawischen Holzindustrie.

Situația gravă a industriei jugoslave.

Se descrie situația în care se află industria și comerțul lemnului jugoslav. Cauzele sunt cunoscute și sunt aceleași acolo, ca și la noi: sărăcia mondială, concurența celorlalți state, etc.

Remarcabile sunt propunerile autorului și anume: o campanie intensivă de construcții, căi ferate, valorificarea fagului ca traverse, etc.

Ing. M. P. Florescu.

Zur Forstpolitik Rumäniens.

Despre politica forestieră a României.

Se rezumă un articol al colegului nostru asupra politicii forestiere inaugurate de C. A. P. S. Deasemeni se vorbește și despre pădurile persoanelor morale.

Die jugoslawische Holzausfuhr im Jahre 1930.

Exportul lemnului jugoslav în 1930.

Din cifrele ce se dau, se vede că în 1930, Statul vecin a înregistrat scăderi simțitoare la exportul materialelor lemnoase.

Deutschlands Holzeinfuhr 1930.

Importul de lemn al Germaniei în 1930.

Cifrele publicate arată că importul a scăzut — față de 1929 — cu 20,2% la lemnul de lucru și cu 18,3% la celelalte (rășinoase).

Dr. A. Rapaport, Lwow.

Streiflichter zum polnischen Holzmarkt.

Lumini asupra pieții poloneze a lemnului.

Gh. I. I.

JOURNAL OF FORESTRY.

Januarie 1931. Nr. 1.

Editorial.

Trees and forests for commemoration purposes.

Arbori și păduri pentru scopuri comemorative.

«Asociațiunea Americană a Arborilor», cu ocaziunea celei de a 200-a aniversare a nașterii primului președinte al U. S. A. George Washington, a proiectat plantarea cel puțin a 10 milioane arbori.

A. E. Vackerman.

The management of shortleaf and loblolly pine for sawtimber.

Amenajarea pădurilor de *Pinus mitis* (echinata) și *Pinus Taeda* pentru a obține lemne de cherestea.

Autorul încearcă să schițeze amenajarea unei păduri cu întindere mare, compusă din susnumitele specii rășinoase, în proporție de 3/4.

Russell Watson.

Notes on private forestry in the Lake States.

Noțiuni asupra gospodăriilor silvice particulare ale

Statelor din regiunea La# curilor.

Intreprinderile mari de exploatare silvice, ferestraele gigantice americane, nu încearcă să-și amenajeze pădurile pe baza raportului susținut; mai bine dispuse se arată în privința aceasta fabricile de hârtie și de celuloză.

Julian E. Rothery.

The economic approach to forest management.

Rezolvarea problemei unei amenajări din punct de vedere economic.

La întocmirea unui plan de amenajament, un factor foarte important este estimarea potrivită a valorii pădurilor, de care va depinde fixarea metodelor de administrare financiară și tehnică.

Aldo Leopold.

The forester's role in game management.

Rolul silvicultorului în creșterea vânatului.

Silvicultorul, prin situația lui specială e anume chemat a se ocupa cu problema vânatului, care nu e urmărită cu atenția cuvenită.

M. J. Plice and G. W. Hedden.

Selective girdling of hardwoods to release young growth of conifers.

Cercuirea selectivă a esențelor foioase, pentru degajarea subarboretului de rășinoase tinere.

Earle Stafford.

Skeleton Planting.

«Plantarea schelet». (Metoda ultimului masiv).

Autorul propune ca în cazul împăduririlor artificiale cu rășinoase să se planteze mai atâția indivizi, câți vor fi prezenți în masiv în vârsta exploatareii. Golurile să fie umplute cu lăstarii esențelor foioase, cari vor contribui la îmbunătățirea solului și la elagajul natural al rășinoaselor.

T. Schantz Hansen.

Current growth in norway-pine.

Creșterea curentă a pinului norvegian. (Pinus resinosa).

Masivele bătrâne ale acestei specii fiind aproape complet istovite, datele autorului sunt prețioase. După părerea lui, în tabelele de producție punctul de culminație al creșterii periodice a acestui arbore e pus prea înalt la 120 ani; el l-a găsit la 75 ani.

E. M. Davis.

The defects and some other characteristics of virgin-growth and second-growth commercial shortleaf pine lumber.

Defectele și câteva alte caracteristici ale cherestelilor comerciale, produse din generația întâia și cea a doua de Pinus mitis (echinata).

Jan Wiertelak.

The chemical composition of wood of Trochodendron Aralioides.

Compoziția chimică a lemnului de Trochodendron Aralioides.

Aceasta e un arbore veșnic verde, crescând în Japonia și Formosa. Lemnul său stă la mijloc, între lemnul rășinoaselor și al foioaselor. Analiza chimică dove-

dește că este o specie tipic foioasă, fiindcă conținutul ei în pentose e de 20,46% (rășinoasele au numai 5,5-11,09) și conține acid acetic în proporție de 7,42%, cifră cunoscută până acum ca cea mai ridicată la foioase.

Walter H. Snell.

Forest damage and the white pine blister rust.

Paguba provocată de rugina bășicoasă și *Pinus Strobus*.

Ernst J. Schreiner.

The role of disease in the growing of poplar.

Rolul boalelor în creșterea plopului.

Autorul se ocupă cu biologia celui mai important inamic al plopului, ciuperca *Cytospora chrysosperma*, indicând metodele de apărare în contra ei.

H. Y. Eberly.

Oregon reforestation tax law.

Legea impozitelor de împădurire a Statului Oregon.

Proprietarul de pădure este obligat să plătească 5 cent/acre (circa 18 lei ha) anual și afară de aceasta la fiecare tăiere 12 1/2% din valoarea lemnului doborât. Din aceste sume statul suportă cheltuielile de reimpădurire.

Otto Nieuwejaar:

Norwegian laws concerning protection forests and the prevention of forest destruction.

Legi norvegiene relativ la păduri de protecție și prevenirea destrucțiunilor forestiere.

E. W. Gemmer:

A word for exotics.

Intervenție pentru arbori exotici.

Nereușita experimentelor făcute cu specii exotice își are pricina în alegerea greșită a varietății și nu a speciei. Autorul crede că unele specii exotice merită de a fi studiate mai intensiv, din cauza posibilității plantării lor pe soluri sărace.

E. F. Brouse:

Distribution of forest planting stock in Pennsylvania.

Distribuirea stocurilor de pueți forestieri în Pennsylvania

Prima dată în 1910, s'au distribuit din pepinierele Statului 66.375 bucăți pueți, număr care de atunci s'a ridicat la 83 milioane.

Multe plantațiuni însă au eșuat. Cercetând cauzele, autorul propune ridicarea numărului minim al pueților ce se acordă (1000), fiindcă plantațiunile mai întinse de obicei reușesc mai bine.

C. R. Anderson:

Ten years forestry extension work in Pennsylvania.

10 ani de muncă pentru extinderea pădurilor în Pennsylvania.

R. R. Fenska:

Impresions of European forestry.

Impresiuni despre silvicultura europeană.

După impresiunile autorului, Germania are gospodăriile silvice bazate pe cercetările științifice cele mai temeinice

În Helveția silvicultorii înclină a reveni la tratamentul codrului grădănit.

În Franța a văzut câteva exemple frumoase ale regimului crângului compus, cu speciile *Quercus* și *Fagus*.

Cele mai frumoase succese le-au avut Europeanii cu *Douglasul verde*, apoi cu *Pinus Peuce*, *Abies Concolor*, *Pinus Murrayana* și *Larix Leptolepsis*.

Urmează recenzii și alte articole scurte.

F. Páll.

SUMARSKI LYST.

Ianuarie 1931.

Ing. Stj. Kanoti.

Micile proprietăți forestiere în «Zagoria Croate».

Propune măsuri de ordin legal și administrativ, pentru mărirea suprafețelor micilor proprietăți forestiere și sporirea randamentului lor.

Ing. Y. Mihevc.

Regularea frecării în timpul transportului buștenilor necoșiți pe un scoc de lemn.

Se descrie o frână imaginată de autor, care funcționează în mod automat.

Ing. A. Panov.

Despre arborii cursă.

Dificultățile în întrebuințarea arborilor cursă sunt de 2 categorii. Prima greutate este de ordin biologic și depinde de esență, specie și modul de atac al insectelor. A doua constă câteodată în neglijența silvicultorilor de a coji arborii la timp și încă alte greșeli de acest fel.

V. L.

INFORMAȚIUNI

Mișcări în personalul silvic superior C. A. P. S.

D=I inginer, șef silvic Ștefan Predescu, se mută după cerere dela ocolul silvic Lucăcești, în administrația centrală CAPS, și se încadrează în Direcția administrativă.

D=I inginer subinspector silvic N. Fiera dela Direcția regională silvică Craiova, se transferă prin consimțământ la Direcția regională silvică Pitești, pe ziua de 1 Martie 1931.

D=I inginer silvic V. Filip a fost transferat pe ziua de 1 Martie 1931, din Centrala C. A. P. S. la Direcția regională silvică Cluj, Centrul de exploatare Ierbuș.

D=I inginer stagiar Hehn Francisc a fost înaintat la gradul de inginer silvic, cu vechimea în grad dela I/IV/1929.

D=I inginer Gr. Mironescu se transferă pe ziua de 10 Martie 1931, dela Direcția regională silvică București, ca ajutor la Ocolul silvic Grivița.

Pe ziua de 1 Martie 1931, d=I inginer

șef silvic V. Georgescu, șef al Ocolului silvic Strehaiia, trece ca șef de circumscripție pe lângă Direcția regională silvică Craiova, iar d=I inginer silvic Gh. C. Georgianu se numește titular al Ocolului silvic Strehaiia.

D=I inginer stagiar C. Lupan a fost înaintat la gradul de inginer silvic pe ziua de 15 Februarie, 1931.

D=I inginer silvic Makay Zoltan, ajutor la Ocolul silvic Crețești, se transferă — prin consimțământ — la Direcția regională silvică Bacău, pe ziua de 15 Martie 1931.

D=I inginer silvic Alex. Sava din Centrala Direcției Iași, se transferă la cercere ca ajutor la Ocolul silvic Crețești, pe ziua de 15 Martie 1931.

D=I Inginer silvic V. Negoită, dela Centrul de exploatare Ierbuș, se transferă — prin consimțământ — ca titular al ocolului Silvic Niculișel.

Redacționale

La redacție sosesc spre publicare, aproape fără excepție, articole mult prea lungi decât permit condițiunile materiale și aspectul variat ce trebuie să-l aibă

revista. Mulțumim călduros pentru bunăvoința ce se arată, dar regretăm că nu putem publică tot ceea ce primim.

Repetăm pe această cale rugămintea

de a ni se trimite în primul rând contribuții corespunzând cât mai mult caracterului, aspirațiilor și posibilităților materiale ale revistei noastre: articole de contribuție originală, bazate pe observații și cercetări, cu documentări de cifre, diagrame, fotografii, etc., cu expunere concentrată și stil adecuat lucrărilor științifice.

Articolele bazate pe un material științific mai redus sau cele cu caracter de

documentare, comentariile și simplele informații, etc. sunt deasemenea binevenite, în condiția de a fi concentrate, lipsite de orice supradimensionare inutilă.

În genere, articolele scurte sunt și cele mai citite. Ele corespunzând în același timp și caracterului necesar al revistei noastre, sunt din toate punctele de vedere cele mai indicate. De aceea, rugăm călduros:

Trimiteți articole scurte.

PAGINI MERCURIALE

- Luna Februarie, 1931 -
Piața internă București

Cheresteaua intrată în București.

1. Prin gara B. M. (Nord)	66 vagoane.
2. » » Filaret	77 »
3. » » Est (Obor)	<u>76 »</u>
Total . . .	219 vagoane.

Trunchi de brad, stejar și alte esențe.

1. Prin gara B. M. (Nord)	19 vagoane.
2. » » Filaret	25 »
3. » » Est (Obor)	<u>39 »</u>
Total . . .	83 vagoane

Lemne de foc.

1. Prin gara B. M. (Nord)	2.292 vagoane.
2. » » Filaret	448 »
3. » » Est (Obor)	<u>2.109 »</u>
Total . . .	4.849 vagoane.

(În mare parte fag provenit din regiunea Brașov).

Prețul lemnului de foc, deși începând cu 1/11/931, s'a aplicat pe C. F. R. tariful de transport tip 21 (de sezon), s'a menținut în apropierea celui din luna Ianuarie a. c. Aceasta datorită și mării cereri de pe piață, din cauza temperaturii scăzute. În jumătatea a doua a lunii, prețul înregistrează urcări, până la 10%.

În acest timp, bursa lemnului de foc, pe rampa celor trei gări a fost următoarea:

Vagonul de 10.000 kg s'a plătit :

	Gara B. M.	Gara Est.	Gara Filaret.
Pentru fag	6000-7000 lei.	5600-7000	5500-6500.
Pentru cer	6800-8000 »	6400-7900	6300-6900.

Prețul în detalii al lemnului de foc, la diferitele depozite în București, a fost: 1000 kg fag de bună calitate, tăiat și transportat la domiciliu, 1300 lei, 1200 lei fag de calitate mai inferioară, 1000 kg cer cu 1300-1350 lei.

Prețul cherestelei la diferite depozite în București :

Scânduri astereală, lung. 3-6 m	lei 1350 m c.
Rigle lung. 3-6 m 8/6, 12/10	» 1600 m c.
Cușaci lungi 3-6 m 4/6, 7/5	» 1600 m c.
Grinzii lung. 3-6 m 12/10, 20/30'.	» 1575 m c.
Șipci lung. 1,50-2,50 m	» 1125 m c.
Dușamele 3 cm.	» 75 m p.
Dușamele 4 cm	» 98 m p.

Casa Autonomă a Pădurilor Statului a desfăcut în detalii pe piața Bucureștilui, prin depozitul său din șoseaua Gara Obor No. 6:

Fag cu bani gata	23.700 kg.
Fag în rate funcționarilor de Stat	222.300 »
Cer cu bani gata	63.600 »
Cer în rate funcționarilor de Stat	728.200 »
Total	1.037.800 »

Prețul pentru funcționari :

Fagul cu 1000 lei 1000 kg.

Cerul » 1100 » 1000 kg.

Pentru particulari cu 50 lei mai mult, la 1000 kg.

După rapoartele Camerelor de Comerț și Industrie, înaintate Ministerului de Industrie, dăm datele de mai jos :

1. Prețul mediu al lemnului de foc tare la depozit, pe 100 kg în luna Februarie a. c., în diverse orașe, în lei :

Turnu Severin 80, Pitești 80, Ploiești 95, Brăila 80, Iași 100, Bacău 56, Constanța 100, Bazargic 120, Tulcea 120, Brașov 80, Sibiu 50, Timișoara 80, Arad 90, Cernăuți 100, Cetatea Albă 125, Ismail 100.

2. După aceleași rapoarte, dăm și prețul mediu al cherestelei pe m c și în lei, observând că nu se face distincție între cherestea de brad și molid :

Turnu Severin: brad 2.700, Pitești: brad 1.600-1.700, Brăila: frasin 3.500, Constanța: brad 1.500-2.500, stejar 7.000,

fag 4.000, frasin 5.000, paltin 5.000, tei 5.000, Bazargic: brad 1.200–2.200, fag 1.700–2.200, frasin 2.600–3.500, Tulcea: brad 2.200, tei 2.000, Brașov: brad 1.200–1.500, stejar 4.000–4.400, fag 1.500, nuc 4.200, Timișoara: brad 2.300, stejar 3.000–4.000, fag 2.200–2.300, nuc 3.200–3.800, ulm 2.200–2.300, frasin 3.000–3.400, paltin 2.800–3.000, tei 2.800–3.000, Reni: brad 1.800, Ismail: brad 2.000, Cerna Vodă: brad 2.400, stejar 3.000, fag 3.500, frasin 4.000, tei 3.500, ulm 3.500, Mangalia: brad 3.300, stejar 6.500, fag 5.000–5.500, frasin 8.500, Piatra Neamț: brad 1.000, Călărași: brad 1.800, stejar 3.000–3.700, fag 1.800–2.200, nuc 4.000–5.000, ulm 2.200–2.400, frasin 3.200, paltin 2.800, tei 2.800.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;
Asupra raportului domnului director al Regimului silvic,
Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,
Având în vedere articolul 2 din legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în
«Monitorul Oficial» No. 131.920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Zăvoiul dela Prahova», pendinte de comuna Poenari, județul Prahova, proprietatea d-nei Ana Căpitanovici, în suprafață de 151 ha 2534 m² din care 102 ha 5889 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani urmând apoi 5 ani, perioadă de așteptare. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Ruda Lot I», pendinte de comuna Mihăești, județul Muscel, proprietatea d-lui Oprea D. Iorgulescu, în suprafața de 160 ha 900 m², din care 100 ha 3000 pădure curată. Regimul crângul simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani, urmând o perioadă de așteptare 18 ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei «Foaia în Fir», pendinte de comuna Pesteana, județul Gorj, proprietatea N. I. Cilibiu, în suprafață de 6804 m². Regimul crângul simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în un an. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea la 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic, este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi, 6 Martie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) M. Cojan

Nr. 48217/932,

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii «Lemnul Morii», pendinte de comuna Miersig, județul Bihor, proprietatea comunei Sânt Andrei, în suprafață de 103 ha 1500 m² din care 98 ha 8000 m² pădure curată. Regimul crâng lăsându-se 50 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii «Ciocănești», pendinte de comunele Ciocănești și Cârli-baba, județul Câmpul-lung Moldovenesc, proprietatea comunei Ciocănești, în suprafață de 1500 ha 7500 m² din care 1302 ha 5500 m² pădure curată. Regimul seria I. Codru cu două tăeri succesive seria II. Codru grădinarit. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani în ambele serii. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecă hectar. Revizuirea în anul 1938.

c) Revizuirea amenajamentului pădurei «Poeni» județul Severin, proprietatea Ministerului de Industrie și Comerț, aprobat cu deciziunea ministerială 29524 925, publicată în Monitorul Oficial No. 150 1925.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă, că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data astăzi, 4 Martie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru, (ss) C. P. Georgescu

p. conf. (ss) M. Cojan

Nr. 46.539.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei Ciuhoiu, pendinte de comuna Ciuhoiu, județul Bihor, proprietatea posesoriatului Ciuhoiu, în suprafață de 22 ha 8300 m², din care 21 ha 5800 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani dela aplicare.

b) Amenajamentul pădurei «Niuved», pendinte de comunele Cetariu și Tantelec, județul Bihor, proprietatea comunei Niuved, în suprafață de 49 ha 7500 m², din care 48 ha 7600 m² pădure curată. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Regenerarea se va completa prin plantațiuni cu pueți de gorun. Revizuirea după zece ani dela aplicare.

c) Amenajamentul pădurei «Najorid», pendinte de comuna Najorid, județul Bihor, proprietatea posesoriatului Najorid, în suprafață de 68 ha 4700 m² din care 52 ha 5100 m² pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar pentru arboretele până la 40 ani și câte două mii lei de fiecare hectar pentru arboretele mai mari de 40 ani. Revizuirea din zece în zece ani.

Art. 2. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă, că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va

revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 7 Martie 1931 în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. Cojan

Nr. 49839.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Barcu Ibului, Carbonari, Barcu Mare-Băicuța și Fața Viilor, pendinte de comuna Hida, județul Cluj, proprietatea d-lui Gavril Csásár, în suprafață de 98 ha 3012 m² din care 88 ha 4025 m² împădurită. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea periodică din zece în zece ani. Garanția de împădurire șase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii «Răchijș» pendinte de comuna Voșlăbeni, județul Ciuc, proprietatea comunei Voșlăbeni, în suprafață de 38 ha 3300 m². Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1940.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii «Valea Mermezeului», pendinte de comuna Toplița, județul Mureș, proprietatea Bisericei greco orientale Toplița, în suprafață de 5 ha 7600 m². Regimul codru cu tăiere rasă. Revoluția normală 9 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Anularea regulamentului de exploatare al pădurei Fetești județul Botoșani aprobat prin deciziunea Ministerială No. 7792 din 1920 publicată în Monitorul Oficial No. 6.920.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

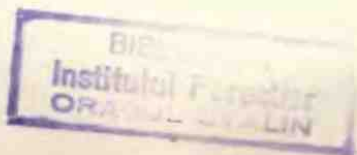
Art. 4. și ultimul — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni

Dată astăzi, 12 Martie 1931, în cabinetul nostru.

p. Ministru (ss) C. P. Georgescu

p. conformitate M. Cojan

Nr. 53874.

Fondată în 1868

Fondată în 1868

Uscătorii de semințe. Comerț de semințe
A. Grünwald
Horticultor

Viena-Neustadt

Austria

SPECIALITĂȚI:

SEMINȚE DE ARBORI DE TOATE SPECIILE
INDIGENE ȘI EXOTICE
PLANTE FORESTIERE

ORIGINE CONTROLATĂ DE STATUL AUSTRIAC

OFERTĂ SPECIALĂ

10 MILIOANE PUEȚI DE 2 ANI

	100.000 bucăți	10.000	1.000
PIN SILVESTRU LEI: 14.500		1.600	180
PIN AUSTRIAC » 14.500		1.600	180
PRECUM ȘI TOATE SPECIILE DE ARBORI DE PĂDURE, DE ALEI, ETC.			